

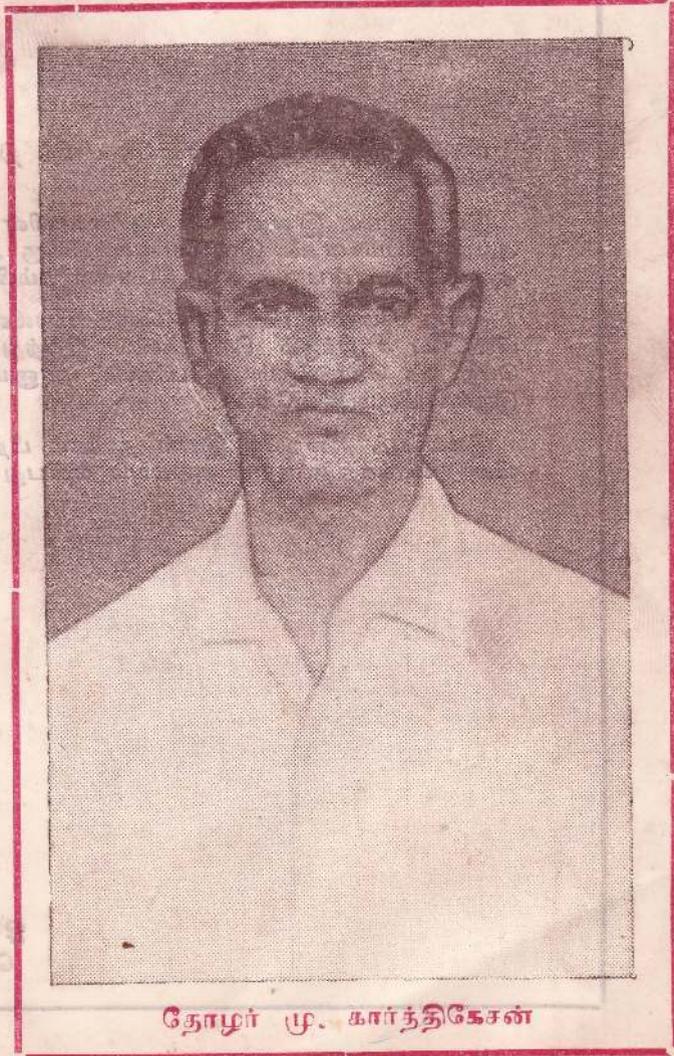
மலைமலைக

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

LXXXIX

ஆசிரியர்
டொமினிக் ஜீவா

செப்டம்பர்
ஒக்டோபர்
1977

தொழர் மு. கார்த்திகேசன்

விலை சதம்: 75

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

அன்பளிப்பு—

மல்லிகையின் வளர்ச்சி எனக்கு மனத் திருப்தியைத் தருகின்றது.

இப்படியான இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சி ஆரோக்கியமான கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் அமைக்கும் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை.

தனது போராட்ட வளர்ச்சியில் மல்லிகை இடையிடையே சந்திக்கும் சிரமங்களில் இருந்து நிவர்த்தி பெற கை கொடுக்கும் நண்பர்களில் நானும் ஒருவரை இருக்க விரும்புகின்றேன்.

இலக்கியத் துறையில் இதன் தாக்கம் பிற்காலத்தில் வியந்துரைக்கத் தக்கதாக அமையும் என்பது நினைவம்.

ஓர் அன்பன்
கொழும்பு - 7

“ஆடுகல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாழியினைய கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர், பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

பதினியன்றாவது அணு

1977
செப்டம்பர்
ஒக்டோபர்

114

‘Mallikā’ Progressive Monthly Magazine

முகவரி: மலிகை
ஆசிரியர்: மு.பி.சு. ஜி.வா.
34-A கோ. கோ. எஸ். வீதி
சுழம்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

இதில் வெளியாகும் கதை, கட்டுரை, கவி கள்வெறும் பெயர்கள் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் கற்பனையே சித்திரம், கருத்து எல்லாம் ஆக்கியோர் தனித்துவம் பொறுப்பும் அவரே

வாசக நண்பர்களுக்கு

13-வது ஆண்டு மலரைப் பற்றி பல இலக்கிய ரஸிகர்களிடமிருந்து பாராட்டுக் களும் குற்றச்சாட்டுகளும் கடித மூலம் வந்துள்ளன.

பாராட்டுக்களை மிகப் பணிவுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே சமயம் குற்றச் சாட்டுகளை மிகம் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் அங்கீகரித்து எதிர்காலத்தில் குறைபாடுகள் திருத்த ஆவன செய்யேவாம் என உறுதி கூறுகிறோம்;

மலர், விற்பனவு நிலையங்களில் இனிமேல் கிடைக்காது.

கைவசம் சொற்ப பிரதிகளை இருப்பதால் ஆர்வமுள்ள நண்பர்கள் 2-50 தபாற் கட்டளை அனுப்பியோ அல்லது நேரிலோ பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நேயர்கள் பயன்படுத்துவார்கள் என நம்புகின்றோம்;

அடுத்துச் சில மாதங்களில் கிறிஸ்து மலர் ஒன்றை வெளியிடலாம் என்பது எமது எண்ணம்; எழுத்தாளர்களை இது சம்பந்தமாக எம்முடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுகிறோம்;

குறிப்புகள்

- * கல்விமாணும் பல நூல்களின் ஆசிரியருமான திரு. ச. வித்தியானந்தன் யாழ். வளாகத்தின் புதிய தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுக் கடமை புரிகின்றார்.
- * தமிழ்க் கதைஞர் வட்டத்தின் காலாண்டுச் சிறப்புக் கதையாக இம் முறை தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறுகதை, மயில் மகாலிங்கம் எழுதி, சிரித்திரனில் வெளிவந்த கதையாகும். 'வாய்க்காலும் வரம்புகளும்' என்ற அக்கதைக்கு ரூபா 55 பரிசளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- * தினமணிக் கதிர் ஆசிரியர் 'சாவி' அப்பத்திரிகை ஆசிரியர் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டு விட்டதாக ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகை கூறுகின்றது.
- * 'தெனியான்' அவர்களுக்கு இம் மாதம் ஆண் குழந்தை பிறந்துள்ளது. டில்லி இலக்கிய நண்பர் ஒருவரின் ஞாபகமாக 'ஆதவன்' என்று அக் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.
- * நுஸ்மான் இம் மாதத்தில் மணமகனாகிவிட்டார். அவரதுஊரான கல்முனையில் திருமணம் நடைபெற்றது.
- * எழுத்தாளர் அ. ஸ. அப்துல் சமது அவர்களினது வெள்ளி விழாவும் அன்றிரவு சிறுகதைத் தொகுதியான 'எனக்கு வயது பதினாறு' நூல் வெளியீட்டு விழாவும் 2 - 10 - 71-ல் அக்கரைப்பற்றில் நடைபெற்றது.
- * நின்று போன கல்வி சஞ்சிகை கி. ராஜேந்திரனது முயற்சியுடன் மீண்டும் வெளிவர ஆவன செய்யப்படுகின்றது.
- * எழுத்தாளர் முருகபூபதி இப்பொழுது வீரகேசரி நிறுவனத்தில் கடமையாற்றுகின்றார்.
- * 'வரதர்' வெளியீடாக '24 மணி நேரங்கள்' என்ற நூல் சமீபத்தில் வெளிவர இருக்கின்றது. அது வன்செயல் நேரத்தில் யாழ்ப்பாணம் இருந்த நிலையை காட்டும் சம்பவங்களைக் கொண்ட உள்ளடக்கம் உள்ளது.
- * புதுக் கவிதை எழுத்தாளர் இளவாலை மணியன் மூன்று மாதங்களாக சிங்கப்பூர், மலேசிய சென்று விட்டு சமீபத்தில் நாடு திரும்பியுள்ளார். பல சுவையான அநுபவங்களை அவரிடம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு இந்த மண்ணில் தோற்றுப்போய் விட்டதா?

உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஆவேசமுற்றிருந்த சூழ்நிலை மாறிய இன்றைய கட்டத்தில் இந்தக் கருத்துக்களை வெகு நிதானமாகச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள் முன்பு வைக்க விரும்புகின்றோம்.

இந்தத் தேசத்தில் இப்படியான நாச விளைவுகள் ஏன் ஏற்பட்டன? எப்படி ஏற்பட்டன? எதற்காக ஏற்பட்டன?

முழுத் தேசத்தையும் மக்கள் ஒவ்வொருவரையும் நேசிக்கத் தெரிந்த சகலரின் முன்னாலுள்ள இன்றைய கேள்வி இதுதான்.

தேசத்தில் வதியும் மனச் சாட்சி உள்ள நண்பர்களே, சிங்கள—முஸ்லிம்—தமிழ்—அன்பர்களே; நாம் தோற்றுப் போய் விட்டோமா?

இல்லை என்றே நாம் உறுதியாகச் சொல்லுகின்றோம். நாம்—நமது நல்லெண்ணம்—தற்காலிகமாகத் தடைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நமது ஆத்ம அபிலாஷைகள் தோற்கடிக்கப் படவில்லை என்றே உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

சிங்கள மக்கள் அனைவருமே தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானவர்களல்ல. அதைப் போலத்தான் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் பிரிவினைவாதத்திற்கு ஆதரவாளர்களல்ல.

இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகப் பல சம்பவங்களை நாம் எடுத்துச் சொல்லக் கூடும். அது இப்போது தேவையில்லை.

நாம் முதலில் விரும்புவது முழு நாட்டிலும் சகஜ நிலை உடனடியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் தேசத்தில் வாழும் சகல மக்களும் தாம் உயிர் வாழ, தாம் விரும்பும் பிரதேசத்தில் சென்று வசிக்க, உத்தியோகம், வியாபாரம் செய்ய, சொத்துப் பத்துக்களை நிர்வகிக்க அவர்கள் அனைவருக்கும் சர்வ உரிமையும் கிடைக்கப்பட வேண்டும்.

இப்பொழுது உடனடியாக இந்த நாட்டுக்குத் தேவைப்படுவது தர்மிஷ்ட ஆட்சியமைப்போ அல்லது சோஷலிஸ சமூக அமைப்போ, தனி ஈழத்-தமிழ் நாடோ அல்ல; அதற்கு மாறாக மக்கள் மனதில் குடி கொண்டுள்ள பீதி, பயம், வீரக்தி உணர்வு போன்றவைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட்டு அவர்களை இந்த மண்ணில் எங்கும் வாழ்வதற்குரிய சூழ்நிலை உருவாக வழி சமைக்கப்பட வேண்டும்.

இதை உணர்ந்து இந்த நாட்டிலுள்ள சகல கட்சிகளும் செயல்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக சிறுபான்மை இன மக்கள் மன வெருட்சி அடைந்து, கிலேசமுற்று என்ன எதிர்காலத்தில் செய்வது என்பதை நிர்ணயிக்கும் முடியாமல் அலங்க மலங்க விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவர்களது மனப் பயம் பூரணமாகத் தீர்க்கப்பட்டு, அவர்கள் தமது உயிர், உடமை, உழைப்புகளைப் பத்திரமாக எந்தப் பகுதியிலும் பாதுகாக்கலாம் என்ற உத்தரவாதம் தரப்பட வேண்டும். பொறுப்புள்ளவர்கள் இந்த உத்தரவாதத்தை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

“நாட்டுப் பிரிவினை கூடாது; அதை நாங்கள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை!” எனக் கூறும் தென்னிலங்கைக் கட்சிகள், நாடு இரு காரக அகதிகள் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்டதைச் செயல்படிவில் அங்கீகரித்து உள்ளார்களே. இதற்கு அர்த்தம் தான் என்ன? இதைத் தடுக்க வல்லமை இல்லையே, இவர்களுக்கு!

நமது தனித் தமிழ் ஈழம் சோஷலிஸ அமைப்புடையது. இன, மத வித்தியாசம் காண்பிக்கப்பட மாட்டாது என உறுதி கூறிய கூட்டணியினர் ஆயிரக் கணக்கான சிங்கள மக்கள் பாதுகாப்பற்று இங்கிருந்து அங்கு குடிபெயர்ந்து போவதைத் தடுக்கத் திராணியற்று இருந்தார்களே இதற்கு என்ன காரணத்தைச் சொல்லப் போகின்றனர்?

எனவே இந்தத் தேசிய நாச விளைவுகளிலிருந்து நாம் அனைவரும் தகுந்த பாடத்தைப் படிக்காது போனால் திரும்பத் திரும்ப இந்த இன வெறி வேள்வி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே தான் இருக்கும்.

இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரே வழி தமிழ் மக்களின் நியாய பூர்வமான பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொண்டு பிரச்சினைகளை நல்லுணர்வுடன் அணுகித் தீர்ப்பதுதான்.

அதே சமயம் சிறுபான்மை இனத் தலைவர்களும் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து, வெறி உணர்வுப் பிரசாரத்தை ஒழித்து, நிதானமான முறையில் நியாயமான பிரச்சினைகளை தேசத்தின் முன் வைத்து இதைத் தீர்க்க முற்படும் சக்திகளின் உதவியையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற முயல வேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நமது தலைவர்களை—குறிப்பாக கடந்த ஐடீ இதழ் தலைவர்களைப் படித்துப் பார்க்கும் வண்ணம் வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தத் தேசத்தில் ஒரு பயங்கரமான இன வெறி முரண்பாட்டுச் சூறாவளியொன்று உருவாகி வருவதை நாம் சுட்டிக் காட்டி, நமது கருத்துக்களை அதில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

அத்துடன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டி இயக்கங்கள் நடந்த போது அதற்கு அனுசரணையாக நாமும் நமது கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் வைத்து அதற்குச் சாதகமாக மக்கள் கருத்தைத் திரட்டித் தந்துள்ளோம்.

முடிவாக ஒன்று சொல்லுகின்றோம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு தோற்கடிக்கப்படவில்லை. தற்காலிகமாகப் பின்னடைந்துள்ளது; இருந்தும் முயற்சிப்போம். நிச்சயமாக தேசத்தை நேசிக்கும் சக்திகள் பலப்பட்டே தீரும்! பிரச்சினையும் கடுகமாகத் தீர்த்தான் செய்யும்.

ஆண்டு மலரைப் பற்றி...

தென்னிந்திய வாசனை நிரம் பிய மலர்களை நுகர்ந்து பழக்கப்பட்டு அதனால் ஏமாற்றம் அடைந்துள்ள எமது நாட்டு வாசகப் பெருமக்களுக்கு ஒரு மாற்று ரசனையாக மலர்ந்துள்ளது மல்லிகை 13-வது மலர். பவதரப்பட்ட கதைகள், கட்டுரைகள் நெஞ்சுக்கு நிறைவைத் தருகின்றன. ஆண்டுக்கு ஆண்டு மலர் தரத்தில் உயர்ந்து வருவதை இம் மலர் தூலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றது:

நாவலப்பிட்டி: பி. மகாலிங்கம்

இம் முறை மலரில் எனக்கு ஒரு ஏமாற்றம்: உங்களது சிறுகதை இந்த மலரில் கண்டிப்பாக இடம் பெற்றிருக்கும் என எதிர்பார்த்தேன்; ஏமாந்தேன். இடையிடையே உங்களது கதை மல்லிகையில் இடம் பெற வேண்டுமென விரும்புவவர்களில் நானும் ஒருத்தி. உங்களது ரசிகை, விசிறி. என்னைப் போலவே பலர் இருக்கலாம். அந்த ஒரு குறையைத் தவிர, மலர் எனது மனதுக்குப் பிடித்துள்ளது.

கவிதா: சுப்பிரமணியன் மட்டக்களப்பு:

அட்டைய படம் எனக்குப் பிடித்த முதல் அம்சம். உயர்தர ஆர்ட் பேப்பரில் அதை அச்சிட்ட அழகு கண்களைப் பறிக்கின்றது. நல்ல வெள்ளைக் காகிதத்தில் இத்தனை பக்கங்களுடன் இந்த விலைக்குக் கொடுக்க எப்படிச் சட்டுப்படியாகும் என

யோசித்தேன். மல்லிகை பலரது கைகளுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் படும் சிரமம் அதன் பின்னால் இருப்பதையும் புரிந்து கொண்டேன். இப்பொழுதே சொல்லி வைக்கின்றேன்: அடுத்த 14-வது மலர் இதை விட இன்னும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும்.

பதுளை. எம். எஸ். பரமலிங்கம்

‘தெனியான்’ கதை அவரது இயல்பான போக்கைவிட வித்தியாசமாக அமைந்த உத்தி புதுமையாக இருந்தது. இது அவரிடம் தென்படும் நல்ல மாற்றம். மலரிலும் தொடர்ந்தும் உங்களது அநுபவ முத்திரைகளைப் படித்து ரசிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். மிக அற்புதமாக, ரசனை நிரம்பியதாக அந்த அனுபவங்கள் மிளிர்கின்றன. உலகிற்கு ஒளி கொடுக்கும் விளக்குக்குக் கிழே ஏன் நிழல் வட்டம் இருக்கின்றது என்ற உண்மையை உங்களது அநுபவங்களைப் படிக்கும் போது உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

மல்லாகம். பா. சேனாதிராசா

நானும் சினிமாப் படம் பார்ப்பதுண்டு. பார்ப்பதுதான். ஆனால் ‘சௌமினி’ படம் பார்ப்பதால் ஏற்பட்ட ‘எண்ணங்கள்’ சிறுகதை எனக்கும் எழுதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றது. சௌமினிக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

ராணி தெய்வேந்திரன் வல்லெட்டி:

சாலை இளந்திரையனின் வேண்டுகோள்

இந்தியாவின் தலை நகரிலே உள்ள டில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை (எம். ஏ.) பட்டப் படிப்புக்கான வாய்ப்பு இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இதிலே பெருமளவு பொறுப்பு ஏற்றிருந்த நான், வெளிநாட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் இந்த எம். ஏ. பாடத்திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துள்ளேன்.

தாய்த் தமிழகத்துக்கு வெளியே படைக்கப்படும் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் கணிசமானது என்பதை அறிவீர்கள். பல நண்பர்கள் மூலம் இந்தத் தொடர்பு மிகுந்த பயனுடையதாக இருந்து வந்துள்ளது.

இருப்பினும், அரியவையும் புதியவையுமான சில புத்தகங்கள் எனக்குக் கிடைக்காமல் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கவே செய்கிறது. அவைகளும் இலக்கிய இதழ்களும் கிடைத்தால் என்னுடைய பணி இங்கே மேலும் பயனுடையதாக அமையும் அல்லவா?

எழுத்தாள நண்பர்களே; உங்களின் இனிய உதவியை நாடுகிறேன். இதுவரை ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ள தமிழ்ப் புத்தகங்களின் விவரப் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால் எனக்கு அனுப்புங்கள்; ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள், திறனாய்வுகள் கிடைத்தாலும் அனுப்புங்கள். நீங்கள் அண்மையில் எழுதியுள்ள புத்தகங்களைப் பற்றியும் வேறு தரமான புத்தகங்களைப் பற்றியும் விவரங்கள் தாருங்கள். இங்கே இந்தியாவில் கிடைக்க முடியாத புத்தகங்களை அவரவரும் எனக்கு அனுப்பி உதவுங்கள்.

ஒரு கருத்து

உங்களது சிரத்தைக்கு மதிப்பாரிந்த நன்றி. பிரச்சினை தீர இது சரியான வழியல்ல. தற்காலிக திருப்தியைச் சிலர் கொள்ளலாம். அது பிரச்சினைக்குப் பரிசாரமல்ல. பாரதி, புதுமைப்பித்தன் நூல்கள் எப்போதே எமது பல்கலைக் கழகப் பாடநூல்களாகி விட்டன. நாம் 'ஓசி'யில் அதைச் செய்யவில்லை. நமது வளாகங்கள் தமது ஆளுகைக்குட்பட்டுப் பணமனுப்பி சென்னையில் இருந்து நேரே தருவித்தன. குறைந்த பட்சம் இதைப்போலச் செய்ய முன்வர வேண்டும். நாங்கள் விற்பனைக்கு இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்கு நமது நாட்டுக்கு இந்தியாவிலிருந்து சஞ்சிகை, புத்தகங்களைத் தருவிக்கின்றோம். சில ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களுக்கு நமது நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக் கூடத் தடை விதித்துள்ளது இந்திய சர்க்கார், இதை எதிர்த்து நமக்கு நீதி கிடைக்கப் போராட வேண்டும் நம்மை உண்மைபாக நேசிக்கும் நண்பர்கள். இது அவர்களது தார்மீகக் கடமையும் கூட. ஒரு நூலை அச்சிட்டு வெளியிடும் போதே பண நஷ்டம் எழுத்தாளனுக்கு. புத்தக விலையை விட அனுப்பும் செலவு அதிகம், இதை அங்குள்ள சிலர் புரிந்து கொள்வதில்லை. இங்கிருந்து அங்கு புத்தகங்கள் இறக்குமதி செய்ய அநுமதி கொடுக்கப் போராடினாலே நமக்குக் காணும்; நம்பிக்கையாக நமது படைப்புக்கள் தரமான தென்றலு அங்கு வேருன்றி விடும். தமிழக எழுத்தாளர்களே இதைச் செய்வீர்களா, நீங்கள்?

— ஆசிரியர்

சில வேளைகளில் சில தீரர்களை வெளி உலகம் அறிவதில்லை!

டொமினிக் ஜீவா

தோழர் கார்த்திகேசனை எனக்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தெரியும். ஆரம்ப காலத்தில் தினசரி அவரை நான் காண்பது வழக்கம். என்னை அரசியல் இயக்கத்தில் பங்கேற்கப் பழக்கியவரே அவர்தான்.

திரிகரண சுத்தியாகத் தான் நம்பிய இலட்சியத்திற்கு உழைத்தவர் அவர். எந்தவித கபடு குதுமற்று உண்மையாக உழைக்கும் மக்களுக்குக் கடைசி வரையும் பாடுபட்டவர்.

என்னைப் போன்று பல இலக்கியவாதிகளை தமிழுக்குத் தந்த பெருமை அவருக்குண்டு. இது அரசியல்வாதிகள் அதிகம் உற்சாகம் காட்டாத வழி. இருந்தும் அவரது ஆளுமையால் உருவாக்கப்படாத — அவரது தாக்கத்தால் பண்படுத்தப்படாத — முற்போக்கு எழுத்தாளர் இல்லை என்றே சொல்லி விடலாம்.

அவரது நகைச் சுவைச் சம் பாஷையே தனித் தன்மை வாய்ந்தது. ஆணித்தரமாக அவர் சொல்லும் சிரிப்புக்கதைகள் தொகுக்கத் தக்கவை என்பது எனது கருத்து.

பின் தங்கிய சமூகப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர் மீது காட்டும் பாசம்வெறும் சகோதர பாசம் மாத்திரமல்ல; உண்மை

யான ஒரு தோழனுக்குரிய ஆழ்ந்த நட்புடனேயே அவர்கள் அவர் மீது அன்பைப் பொழிந்தனர்! தோழமை பூண்டனர்!

பிற்காலத்தில் அரசியல் மாற்றுக் கருத்துக் காரணமாக நாங்கள் இருவரும் இரு திசை வழி திரும்பிய பொழுதும் கூட, எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியுபற்று அவர் நடந்து கொண்டது அவரது மனித நேயத்தைக் காட்டுகின்றது.

ஒரு பூரண மனிதனுக்குரிய பண்புகளுடன் அவர் யாவருடனும் பழகினார். விவாதித்தார்.

அரசியல்வாதிகளிடையே இப்படியான குணம்சங்களைக் கொண்டவர்கள் புகழ் பெறுவது அரிது. அவரது புகழ் அடக்கமானது; ஆடம்பரமற்றது; எனவேதான் அவரது இழப்புக் கேட்ட சகல பகுதி மக்களும் கண்ணீர் விட்டு அழுதனர்.

அந்தக் கண்ணீருக்கு ஒரு வித பெறுமதி உண்டு. அது போலித்தனமானதல்ல. ஆத்ம உணர்வின் வெளிப்பாடே அது.

நாங்கள் மிக நெருங்கியவர்கள் அவரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும் போது 'கார்த்தி' என்போம்; இன்னும் மிக நெருக்கமானவர்களுடன் சம்பாஷிக்கும் போது 'கார்த்தர்' எனச் சொல்லப் பெயரிட்டு அழைத்துக்

கொள்வோம். ஆனால் அவருடன் உரையாடும் பொழுது, அல்லது அவருடன் நேரில் பேசும்பொழுது மாஸ்டர் என்றே சொல்லிக் கொள்வோம்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர் யாழ்ப்பாண நகரில் விக்க்டோரியா வீதியில்தான் குடியிருந்தார்.

யாழ்: இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். அரசியலில் மிகத் தீவிரமாக செயல்பட்டு இயங்கி வந்தார்.

இவரது இருப்பிடத்தில் தான் 1948-ல் நான் முதன் முதலில் தோழர் ப. ஜீவானந்தம் அவர்களைச் சந்தித்ததுண்டு.

அதன் பின் எத்தனையோ சந்திப்புகளுக்கு இவரது இல்லம் இடமமைத்துத் தந்துள்ளது.

அந்தக் காலத்தில்தான் அவரது வீட்டில் எனக்குக் கே. கணேசை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். கே. ராமநாதனும் அங்கேதான் அறிமுகமானார். சுந்தையா எம். சி., அரியம், வைத்தி, பூபால் ஆகியோர் அவருடைய அறிமுகத்தின் பின்னர்தான் எனக்கு அறிமுகமானார்கள். அதன் பின் பலர்...

சாதாரண கீழ் மட்டத் தோழர்களையும் தனக்குச் சமதையாக நடத்திக் கௌரவிக்கும் பெரும் பண்பு கடைசி காலம் வரையும் அவரிடம் இருந்து வந்துள்ளதை அவரை அறிந்தவர்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்துள்ளனர்.

நடு இரவில் கூட்டச் சுவரொட்டிகள் ஒட்ட அவரது வீட்டிலிருந்துதான் பசை வாளி, பிரஸ்டன் புறப்படுவோம்: அவரும் ஒரு வாளியைச் சுமந்து கொண்டு வருவார். போகும் வழியெல்லாம் நகைச் சுவைப்

பகிழ்ச்சிகள் தான். இரவு நித்திரை விழிப்பின் தூக்கச் சுமையே அழுத்தாத அளவிற்கு உற்சாகமாகக் கதைகள் பல கூறி வருவார்.

இடை நடுவே இரவுக் கடைகளில் — தஞ்சை சாம நேரத்தில் தேநீர் அருந்தச் செல்வோம்: சகலருக்கும் 'பிளேண்ட்' தான் ஓடர்.

யாழ்: மாநகர சபையின் உறுப்பினராக அவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் அவர் ஆற்றிய பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று சிறுபான்மை இனத்துக்குள் இன்னும் சிறுபான்மையாக வசித்து வந்த யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் மக்களுக்குக் கௌரவமளித்து அவர்களின் பிரதிநிதிகளில் ஒருவரை — சுல்தானை — யாழ்ப்பாண நகர மேயராக்கிய சாதனை இன்னமும் முஸ்லிம் மக்களால் நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூரத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

எதற்குமே வீணாந்து கொடுக்காத இவரது நேர்மை சகல அரசியல் கட்சியினராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

கட்சி பிளவு பட்ட காலத்தில் தாய்க் கட்சியை விட்டு அவர் பிரியாமல் ஒரே அணியில் அவர் இருந்திருந்தால் இவங்கை அரசியல் வரலாற்றில் — குறிப்பாகக் குடாநாட்டு அரசியல் சக்திகளில் அவர் மிகவும் ஒரு காத்திரமான பங்களிப்புள்ளவராகத் திகழ்ந்திருப்பார் என்பது சர்வ நிச்சயம்.

கார்த்தியின் நெஞ்சம் ஓர் அரசியல்வாதியினுடையதை விட அவரது இதயம் ஒரு கலைஞனுடையது என்பதே சரியானதாகும். ஏனெனில் மனிதாபிமானம் மிக்க மிகச் சிறந்த பெரும் மனிதன் அவர்! *

வீஷெல்ஸ் நாட்டுப் பெண்கள்

செ. சச்சிதானந்தசிவம்

சென்ற வருடம் சுதந்திர மடைந்த வீஷெல்ஸ் தீவுகள் காதற் தீவுகளைப் பெயர் பெற்றவை என்பது இந்து சமுத்திரத் துறைமுகங்களிலே கூறப்படும் பழமொழி. இப்பழமொழி இந்த நாட்டிலே பெண் பொருளாதார அடிப்படையும் இத்தீவுகளின் ஆரம்பகால சமூகப் பழக்கவழக்கமும் இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மற்றைய நாடுகளில் பெண்கள் விபசாரத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளது போல் இங்கு அவர்கள் விபசாரம் நடத்தியதில்லை. 1960ம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரத்தின்படி 43 விதமான குழந்தைகள் விவாகமாகாத தாய்மாரின் குழந்தைகளைக் கணக்கிடப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான தம்பதிகள் முறைப்படி திருமணம் செய்யாது வாழ்கின்றார்கள். சமூகத்திலே இப்பெண்கள் குறைபாடுள்ளவர்களாக அங்கு கணிக்கப்படாமையே பெருந்தொகையான மக்கள் பதிவுத்திருமணமில்லாது இருப்பதற்குக் காரணம்.

பிரசவகால விடுமுறை சட்டப்படி விவாகமாகினாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் எல்லாப்

பெண்களுக்கும் பிரசவ காலங்களில் ஒரு மாத விடுமுறைச் சம்பளத்துடனும் பின்னர் அரை மாதச் சம்பளத்துடனும் கொடுக்கப்படுகின்றது.

'தெண்ணைகளும் கிறியோல் ஸ்கம்' என்னும் நூலில் ஓசரின் என்னும் அங்கிலிக்கன் சமய குரவர் 6-10-1925 தொடக்கம் 8-12-1935 வரையும் செய்த 337 சமயச் சடங்குகளில் 157 கண்ணித் தாய்மார்களின் பிள்ளைகளுடையதெனக் கூறியிருப்பது கவனிப்புக்குரியது.

வீஷெல்ஸ் பெண்கள் மிகவும் பாரதூரமான துர்நடத்தை உள்ளவர்களல்ல. பாலியற் செயல்களில் குற்றமிருப்பதாகவோ அல்லது அது துர்நடத்தை என்றே அவர்கள் உணராதிருப்பதே காரணம். பசியுள்ள போது புசிக்கும்போதும் காம இச்சை எழும்பொழுது உறவு கொள்கின்றோம் என்ற எண்ணம் பிழையானதென அவர்களுள் பெரும்பாலோர் கருதுவதாகவில்லை. ஒருவனுடைய வேண்டுதலின்படி கூடிக்கூலாவிடக் களியாடியபின் அவன் ஏதாவது பணம் கொடுத்தால்

ஏன் அதை நிராகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர் இங்கு வாழும் மாதர்கள், இவ்வசமாகவே அளிக்க வேண்டிய சேவை ஒன்றிற்கு ஒருவர் சிறிது பணம் கொடுக்கும்போது வாங்குவதில் தவறில்லை. இராப்போசனம் அருந்துவதற்குப் பணம் வாங்கினால் எவ்வளவு வெட்கப்படுவேண்டுமோ அது போலவே ஒருவருடன் கூடி இன்புறுவதற்கு ஏன் பணத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்ற புதிரான கருத்துக்கள் அங்கு நிலவுகின்றன. இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை வேறு நாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது பாலியலில் ஸ்டீஷெல்ஸ் தீவுகள் துர்நடத்தை மலிந்த நாடாகவே தெரிகின்றது.

பெரும்பாலான இளைஞர்கள் வாழ்க்கையில் நாலேந்து தடவைகளாவது மேக நோய் வாய்ப்பட்டவர்கள். இந்தப் பரிதாப நிலைக்குப் பொறுப்பாளிகள் அவர்களுடைய தாய்மார்களே. பாலியல் அனுபவம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வியின் ஒரு பகுதி எனக் கூறும் தாய்மார்களும் உண்டென ஒரு நூலாசிரியர் கூறுகின்றார். சிலவேளைகளில் மதகுருமாரிடமே சில தாய்மார்கள் சென்று தம் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு தம்பத்திய உறவில் அனுபவமில்லாததால் விவாகத்தைச் சிறிது காலம் தவணையிடச் சொல்லியும் வேண்டியுள்ளார்கள்.

பெண் வறுமை காரணமாக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உணவு உடை சிறிய தொகை பணம் வேண்டுமென்பதற்காக மாற்றானுடன் வாழ்கின்றாள். பெரும்பணத்தை விபசாரம் மூலம் தேட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. இல்லம்

களிலே பணிப் பெண்களாக வேலைசெய்யும் இளம்பெண்கள் இலகுவில் தம் ஏஜமானர்களின் எண்ணங்களுக்கு இரையாகின்றனர். ஏஜமானர்களுடன் அவர்களுடைய பள்ளியறைக்குப் போக மறுத்தால் வேலையினின்றும் நீக்கப்படுவார்கள் என்ற பயம் அவர்களை இவ்வாறு நிரப்பந்திக்கின்றது. வெள்ளைக்கார ஏஜமானர்களுடன் உடலுறவு கொள்வதைப் பெரும்பாலும் பெண் பணியாளர்கள் மிகவும் விருப்பத்துடனே செய்கின்றார்கள் இதற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு. ஒன்று அது மிகவும் பெருமையுடையதாகக் கணிக்கப்படுவது. மற்றது பிள்ளைகளின் நிறமும் வருங்காலப் பொருளாதரர வளர்ச்சியுமாம்.

வீக்டோறியா துறைமுகத்திற்கு வரும் கப்பல்களில் வேலை செய்வோர் தம் மனம்போன போக்கெல்லாம் போகலாம், இத்தீவுகளிலுள்ள மங்கையரிடம் கூடி இன்பம் பெறலாம் என்ற பூரிப்பான மனத்துடன் வருவார்கள். இதனாலே இன்றைய ஸ்டீஷெல்ஸ் மக்கள் பல நிறமுடையவர்களாகவும் பலவித முகத்தோற்றத்துடனும் காணப்படுகின்றனர். யாருடன் கூடுகின்றோம்? அவன் பெயரென்ன? அவன் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவன்? என்ற விளக்கம் சிறிது மில்லாமலே நெருங்கிப் பழகி இன்பம் தேட முற்படுவது வழக்கம். ஒரு பெண் தன் மகனுக்கு 'ஆங்கில யுத்தக் கப்பல்' எனப் பெயரிட்டாளாம். ஏனெனில் அவளுக்குத் தன் பிள்ளையின் தகப்பனின் பெயர் தெரியவில்லை. அதனால் அவன் வந்த கப்பலின் பெயரையே மகனுக்குக் சூட்டினிட்டான். நான் மேலே குறிப்பிட்ட நூலாசிரியர் ஒரு இளம்

அவுஸ்திரேலிய மா லு மி யி ன் அனுபவம் பற்றிக் கூறியிருப்பது மிகவும் கவையானது. அந்த மாலுமி விக்டோரியாத்துறைமுகத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது ஒரு பாடசாலை மாணவிக் கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டான். அவள் அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று தன் பெற்றோர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து தனது அறைக்குக் கூட்டிச் சென்றாள். அறையிலே கன்னிமேரியின் சொரூபமும் சமயப் படங்களும் இருந்தன. தன் ஆடைகளை மாற்றிக் கொண்டு படுக்கைக்குப் போனாள். இராப்பொழுதாயிருந்தும் வெப்பம் தணியவில்லை. அவள் ஒரு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி சொரூபத்தின் முன் வைத்தாள். வெப்பத்தை மெழுகுவர்த்தி கூட்டிய மையினால் அவள் அதை அணைத்தாள். தான் ஏன் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றியதென்ற காரணத்தை விளக்கினாள். அக்காரணம் அவளை மெய்சிலிரிக்கச் செய்தது.

அதாவது அவள் எப்பொழுது எவருடனாவது கூடும் பொழுது முதன் முதல் கன்னிமேரிக்குச் செபம் சொல்வது வழக்கமாம். இரவு இன்பமாய்க் கழிந்தது. பொழுது புலர்ந்ததும் அவனுக்கு ஒரு கிண்ணம் காப்பி அளிக்கப்பட்டது. பெற்றோர்களுக்கு ரூபா 2 அன்பளிப்புச் செய்தாள். அவர்கள் மிகவும் நன்றி கலந்த முகத்தடவன் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சமய நெறியும் நன்நடத்தை யும் வி ஷே ஸ் ளி ல் இரு தனிப்பட்டவைகளாகக் கருதும் வழக்கத்திற்கு இந்த அனுபவம் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

பாலியலைப் பற்றிப் பள்ளி மாணவர்கள் நன்கு அறிந்தவர்கள். பெற்றோரோ ஆசிரியரோ

கலை இலக்கிய மாத இதழ் மலர்

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00

[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

இது பற்றிக் கூறவேண்டிய சந்தர்ப்பம் தேரிடாது. இத்தீவுகளின் சரித்திரத்திலே முதன் முதலாகக் கொண்டுவந்த அடிமைகளை ஆன் பெண் எனப் பிரிக்காது கூட்டாக முறையற்ற ஒழுங்கற்ற வாழ்க்கை நடாத்தப் பல பிராணிய முதலாளிமார்கள் விட்டதனாலே தான் இன்றும் பெரும் பகுதியினர் இவ்வாறான வாழ்க்கையைத் தவறென்ற உணர்ச்சியற்று நடாத்துகின்றார்கள். இருப்பினும் இன்றைய விஷேஸ் குடியரசின் நல்ல மாற்றத்திற்குரிய அம்சங்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நாட்டின் புதிய தலைவர்கள் மக்களுக்கேற்ற சமூகத்திட்டங்களை விரைவில் செயல்படுத்தி வெற்றி பெறுவார்களென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ★

ஒரே பந்தலில்

வெள்ளாமை வெட்டி குடு அடித்த கையில் இரண்டு காசு புழங்கியதும் அவர்களுக்கு உசார் தான்,

ஊர் மரைக்கார் கச்சிமுகம் மது. காசிம் முதலாளி பள்ளி மெளலவி, பள்ளி வாசல் கமிட்டி மற்றும் ஊருக்குப் பெரியவர்களான அபூபகீர், ஒதுர் விதானை இப்படிப் பலர்;

அஹமது லெவ்வை அவர்களது அழைப்பை ஏற்று அவரது வளவை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அஹமது லெவ்வை அஸ்லாமு அலைக்கும் கூறி இன் முகத்துடன் வரவேற்கிறார்.

பெண்ணம் பெரிய கல்வீட்டின் முன் கூடத்தில் பாய்கள் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சூரியன் அஸ்தமித்த மாலைவேளை. இருந்தும் கோடையின் புழுக்கம் தாங்க முடியவில்லை.

தொடர்ந்து புதுப் பாய்களையெல்லாம் முற்றத்தில் விரிக்கிறாள் அஹமது லெவ்வையின் இளைய மகள் அஷ்ரபா.

கச்சான் காற்றின் வீச்சு ஓராள்வு இதமர்க இருக்கின்றது. எல்லாரும் வட்டமாக இருக்கை கொள்கின்றார்கள்.

சற்று நேரத்தில் அழகாக சோடிக்கப்பட்ட வெற்றிலைத் தட்டத்தை அஹமது லெவ்வை அவர்கள் மிகவும் மரியாதையாக, ஊர் மரைக்காரின் கையில் சமர்ப்பிக்கிறார். அதன் அர்த்தத்தை சபையார் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

முற்றத்தின் ஒரு கோடியில் நெல்லு தூத்திக் கொண்டிருக்கும் சீனிமுகம்மதுக்கு இந்த வரவேற்பு அருவருப்பையும் ஆத்திரத்தையும் கொடுக்கிறது. அவரது மனைவி லைலத்தம்மாவும் மகள் சரீபாவும் முற்றத்தின் மறுகோடியில் நெல்லுக்குத்திக் கொண்டிருந்தனர். உலக்கையால் ஒங்கி ஒங்கி குத்தும் போது அவர்களது மனத்தில் மலர்ந்த அபிலாஷைகளும் திட்டங்களும் எதிர்காலமும் எல்லா முமாய் இடிந்து போய்.....

மூவரும் ஸ்தம்பித நிலையில் சபையைக் கவனிக்கின்றனர்.

'அப்ப வெத்திலைத் தட்டு கொடுத்திருக்காக, ஊர் ஜமாத் கூடியிருப்பது உங்களுக்கு தெரியும்தானே; அஹமது லெவ்வை அவர்களின் மூத்த மகள் ஜெய் லாவை காசிம் முதலாளியின் மகன் சுல்தானுக்கு பேசிக் கெடக்கு..... ஒங்களுக்கெல்லாம் சம்மதமா?' மரைக்கார் சம்பிரதாயக் கேள்வியை உதிர்க்கிறார்.

ப, ஆப்டன்

சட்டென சரீபாவின் பார்வை குசினிப்பக்கம் அலைந்து ஜெய்லாவின் மீது நிலைக்கிறது. அவளது வதனத்தில் நெளியும் அந்த மலர்ச்சியைப் பார்க்க முடியாமல் மறைக்கிறது கண்ணீர்த் திவலைகள்.

மரைக்காரின் பிரேரணைக்கு ஊர் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து எவ்வித மறுப்பும் இல்லை. மூப்பது நாற்பது குடும்பமாக வாழும் ஒரு சிறு கிராமத்தில் எல்லாரும் ஒன்றுக்கொன்று சொந்தம்.

அஷ்ரபா பெரிய கோப்பைகளில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து வைக்கிறான். பலகாரமும் தேனீரும் பரிமாறப்படுகிறது. சிகரட்கள் சாம்பராகின்றன. சபை கலகலப்பாக களை கட்டுகிறது.

‘சீதனம் சீதனம் இருக்கா?’ இது ஓமர் விதானையின் முக்கிய கேள்வி:

ஐந்து ஏக்கர் நெற்காணி, பசுமாடுகள், கல்வீடு, பணம் இரண்டாயிரம், நகை, உடுபுடவைகள்..... ஊர் வழக்கப்படி திருமணத்திற்குப் பின் தம்பதிகள் முதலாம் ஆண்டு பெண்ணின் வீட்டிலேயே வாழ்க்கை ஆரம்பம். எல்லாச் செலவுகளுக்கும் பெண்ணின் தகப்பனே பொறுப்பு. அஹ்மது லெவ்வை இவற்றையெல்லாம் பெருமையோடு ஏற்கிறார்:

‘வெள்ளாமையை எதிர் பார்த்துக் காரியம் பார்க்க ஏலாது; எப்படியோ இருக்கிற மாதிரி ஒப்பேத்த வேண்டியது தான்’

‘ஓ அதுதான் நல்லது..... மாப்பிள்ளை பகுதியாரும் சொந்தத்தில ஊருக்குள்ள... அவகடநிலைமையும் அப்படித்தான்’ என்கிறார் அபுபக்கர்.

‘மகரை’ப் பற்றிய பேச்சு வார்த்தை முடிந்தது. அஹ்மது லெவ்வை சொல்கிறார்.

‘இனி பேசுறதுக்கு ஒண்டும் இல்லை, பொறக்கிற மாசத்தில் நல்ல நாள் கெடக்குது தானே மெளலவி?’

பந்தல் வைக்கிறதைப் பற்றிய பிரச்சினை எழுகிறது:

‘மறுஹா..... இவ்வளவும் செஞ்சி கல்யாணம், பந்தல் இல்லாமலா? ஆட்டுக் கடாய் அறுத்து சாப்பாடு போடாட்டி ஊரவன் பழிப்பானே..... அத்தோட ஜெயிலாட உம்மா சொல்லு ‘பீக்கர்’ எடுக்கணுமாம்’

‘பீக்கர்’ எடுக்கிறது சரி தான், இரு பகுதியாரும் ஒத்து ஒரே எடத்தில் வைக்கிறது நல்லம்.....’

‘ஊருக்குள்ள அடுத்தடுத்த வளவுள் இரண்டு பீக்கர் போடப் படாது’

‘இந்த ஊரிலே பள்ளி வரி குடுக்காதவன் முக்கால்வாசிப் பேர் எப்படி கல்யாண சபைக்கு வாரது?’

‘நெருக்கிலல் அறவாக்கிப் போடலாம்’

‘மரைக்கார், ஊரவன்டகையில காசு பொழங்குது’

மெளலவியின் கருத்துப்படி ரபீயுல் அவ்வல் மாதம் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை பகலைக்கு கூட்டம் கூடி திங்கட்கிழமை இரவிற்கு காவின் எழுதத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஊர் வழக்கப்படி ஊரவருக்கு மட்டும் வெற்றிலை கொடுத்து சொன்னால் போதும், வெளியாருக்கு காட் அடித்து அனுப்பவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

அலருக்குப் பின் கூடிய கூட்டம் மஹிப் நெருங்கும் போது மெளலவியின் பாத்திறா துவாவுடன் கலைந்தது.

யாவற்றையும் கசப்பரசு அவதானித்த சீனி முஹம் துகுடும்பத்தினரின் உள்ளப்புயல் கச்சான் காற்றின் வீச்சைப் போல் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

சபை கலைந்தாலும் கமிட்டித் தலைவர் இன்னும் பாயில் குந்திக் கொண்டுதான் இருந்தார். அவரது வலது காலில் ஒரு கட்டு. மஃறிப் தொழுகைக்குப் போகவேண்டிய அவசரம் அவருக்கு இன்று இல்லை: அஹ்மது லெவ்வை பள்ளி வாசலுக்கு போக கேத்தல் நிரம்ப தண்ணீர் கொண்டுவந்து 'வுழு' எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

'என்ன மரைக்காயர் நம் மட ஊருக்கு மழை பெய்யப் படாதென்று சட்டமா? ஹராம் ஒரு... ஒழுங்கா ஒரு மழை..... புழுதி அடங்கப் பெய்த மழையால வெள்ளராம செய்ய ஏலுமா...? சே பாரதூரமான நடட்டம் பாருங்க'

'வுழு' வோடு நின்றவர் கொஞ்சமும் கூசாமல் செப்பிய வார்த்தைகள். சீனி முஹம்மதின் செவிகளில் 'கிழாச் செடி' முன் குத்துவதுபோல் இருக்கட்டும் என்பதுதான் அவரது உட்கூடக்கை.

நம்மட ஊருக்கு எப்பவும் இருக்கிற கொறைபாடுதானே. எல்லாம் 'அல்லா' நாடினால்தான்.

மரைக்காரின் கருத்து அவ்மது லெவ்வையின் உட்கிடக்கைக்கு பால் வார்க்கிறது. இருவரும் 'கடப்பலை'த் தாண்டி ரோட்டில் நடக்கின்றனர்.

2

சீனி முஹம்மது குடும்பத்தினர் அன்று மாலை வழக்கம் போல் நன்றாக இருள் சூழ்ந்து றேடும் நேரத்தில் தம் குடிசையை நோக்கி நடக்கின்றனர்.

'கேட்டீங்களா..... அவகடகதயா.....'

லைத்தும்மா தன் புருஷனோடு பேச்சுக் கொடுக்கிறாள் அவருடைய செவிப்பாறைகளோ செத்துவிட்டன. பொறிகலங்கிய நிலை: நடைப்பிணமாய் நடக்கிறார். உதடுகள் உலர்ந்து தலைவிண் விண் டெண்ணென்று குத்த நெஞ்சு லேசாக வலி. வெப்ப மூச்சுக்கள் வெளியாகின்றன: யாழ்ப்பாணச் சுருட்டு. பிடிக்குக்கூட காணாமல் குறுகி அணைந்து விரல்களுக்கிடையில் நசுங்கிக் கிடக்கிறது.

சீனி முஹம்மது சில வருடங்களுக்கு முன் தமது சொந்த இடமான கல்முனை முஸ்லிம் 'குறிச்சி' ஒன்றில் அதுவும் காணிப்பிரச்சினைதான். உறவினர்களோடு மணக் கசப்பு ஏற்பட்டு இங்கு வேலை தேடி வந்தார். இராத் தங்கலுக்கு ஊரிலுள்ள பாடசாலை மண்டபத்தையே அடைந்தார்.

விடிய 'சுப்பஹோடு' பள்ளி வாசலில் ஊரவர் சந்திப்பில் சீனி முஹம்மதின் அடக்கமான குணமும், அப்பாவித் தன்மையும், நடுத்தர வயதுத்தான் அன்று அஹ்மது லெவ்வைக்குப் பிடித்திருந்தன.

'இந்தக் காலத்தில எளந்தாரிமார வேலக்கி அமத்தினு பிரச்சனை'

ஒரு வாரத்திற்குள் அஹ்மது லெவ்வைக்கு காடு வெட்டவும், இரவில் அவரது வயல் குடிவில் காவல் காக்கவும் இருந்ததில் அஹ்மது லெவ்வையின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டார் சீனிமுஹம்மது.

'சீனிமுஹம்மது, உன்ட குடும்பத்த இங்க கொண்டு வந்தா என்ன? அதுகள் அங்க கஷ்டப்படத் தேவை இல்ல தானே.....'

'எனக்கும் அந்த யோசனை தான் முதலானி'

ஆஹ்மது லெவ்வைக்கு வேலை செய்வதோடு, ஓய்வு நேரங்களில், இந்த முறை இரண்டு ஏக்கர் காடு வெட்டி வெள்ளாமை செய்தால் போதும். அடுத்தடுத்த வருடங்களில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது சீனிமுஹம்மதின் உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் உரைந்துபோய்க் கிடக்கின்ற திட்டம்.

ஆனால், சீனிமுஹம்மது இங்கு வந்துவிட்டால் அடிக்கடி உறக்குப் போய் காலத்தை வீணாக்க வேண்டியிருக்காது. அதைத் தடுக்க வழி... ..?

முதலாளி ஒரு புது குடிசை கட்ட ஓலையும் கம்புத் தடிகளும் கொடுத்த ஒரு வாரத்திற்குள் சீனிமுஹம்மதின் குடும்பம் குடியேறியது.

சீனிமுஹம்மது உழைப்பை உழைப்பென்றே எண்ணவில்லை. முதலாளிக்கு காடுவெட்டுவதிலிருந்து முழு நேர விவசாயத்திற்கும் இயந்திரமாக மாறிக் கொண்டிருந்தார்.

மனைவி லைலத்தும்மா, மூத்த மகள் சரீபா, இனாயவன் கலீமா, சிறியதுகள் சலீம், அபூபக்கர்... சீனிமுஹம்மதின் குடும்பமே ஆஹ்மது லெவ்வையின் வீட்டில் அந்த இயந்திரத்தோடு ஓட்டிய பாகங்களாயினர்.

நெல்லுக்குத்த, பாளை பாத்திரங்கள் கழுவ, கிணற்றில் ஊறும் நீரையெல்லாம் குடம் குடங்களாகக் கொண்டு வர ஆஹ்மது லெவ்வையின் குடும்பத்தார் கிணற்றடிக்கு முழுசுப் போனால் வானி வானியாக நீர் அள்ளிக் கொடுக்க, அரிசி ஊறப் போட்டுவிட்டால் குத்தி மாவர்க்குவதிலிருந்து எத்தனை எத்தனையோ வேலைகள் நாளாந்தம்.

இதுவரைக்கும் சம்பளம் என்று ஒன்று பேசிக்கொள்ள குடும்பத்தில் 'செலவு' என்று ஒன்று வந்துவிட்டால் உடனே நிவர்த்தி செய்யப்படும். ஓவ்வொருநாளும் இரண்டு வேளைச் சாப்பாடு கிடைக்கும். வேண்டிய நேரத்திற்கு 'கஹட்ட' தாராளமாகக் குடிக்கலாம்.

குடும்பத் தலைவனான சீனிமுஹம்மதிற்கு உரிய முறைப் படி வேதனம் கிடைக்கும்.

லைலத்தும்மாவும் சரீபாவும் தத்தம் உணவுப் பங்குகளை உடனுக்குடன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று சிறியதுகளுடன் பகிர்ந்து உண்பர். சீனிமுஹம்மதுவுக்கு வேளா வேளைக்கு ஒரு மரக்கறியும் சோறும், அல்லது ரொட்டியும் சம்பளம் மாறி மாறி அவர் எங்கு வேலை செய்வாரோ அங்கு அனுப்பி வைக்கப்படும், சாப்பாடு என்ற பெயரில்.

மாளே மங்கி இருள் சூழ்ந்து வரும் வேளையில் எல்லாரும் வீட்டில் இருப்பார்கள். சரீபா வீட்டுக்கு வந்ததும் குப்பி விளக்கை ஏற்றி பற்குக் குறைக்கு 'ஒரு சுண்டு அரிசியை அரிச்சி' உலை ஏற்றிவிடுவாள்.

சீனிமுஹம்மதின் உள்ளத்தில் உறைந்து கிடந்த திட்டம் மெல்லத் தலைதூக்கியது—

அன்றொரு நாள் 'மாய்மைக்கு' உட்பட்ட காடு என்று நிச்சயித்துக் கொண்ட பின் சுயேச்சையாக செயல்படத் தொடங்கினார்.

சில நாட்கள் கழித்து, சந்தேகத்தின் பேரில் யூசுப் கேட்டான்—

'சீனிமுஹம்மது ஆருக்கு காடு வெட்டுறீங்க'

'ஏன் எனக்குத்தான்,

‘நீங்க வெட்டப்பட்டாது’

‘ஏன்? நீங்க ஆர் சட்டம் போட’

‘வெள்ளிக் கெளம ஜும்மா வுக்குப் பொறகு பள்ளிக் கமிட்டி யால விசாரணை கெடக்கு’

பின்பு கிராமத்தில் இது பெரும் பிரச்சினையாகப் போய் விட்டது.

‘வார வாரவங்க இங்க எடம் புடிக்கப்பட்டாது’ என்று வாதாடினர் ஒரு சாரார்.

‘நல்லா கெடக்கு உங்கட ரூயம்! ஊர் எல்லைக்குள்ள குண சோமா புடிச்சிட்டானாம்; சீனி முஹமது மாறு ஜாதிக்கார னல்லவே, அவன் ரெண்டு ஏக்கர் வெட்டிஊத்தான் ஒங்களுக்கு..... மறுஹா நாம் என்னத்த சொல்லக் கெடக்கு’

இப்படியும் ஒரு சாரார் கருத்துத் தெரிவித்தனர். அஹ்மது லெவ்வை தலையிட்டு ஒரு முடிவு சொன்னார்.

‘சீனி முஹம்மது எண்ட வேல ஆள். அவனுக்கு காடு வெட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த விஷயத்த விடுங்க நான் கவனிச்சிக்கிறன்’

அவருக்கு உள்ளூர் ஆத்திர மும் கோபமும்.

‘எங்கிருந்தோ வேல தேடி வந்தவன், ஊரூல பொழுங்கி செரி சமமாக நிக்கப்பாக்கி ருனே!’

அன்று சீனி முஹம்மதுக்கு அவர் அளித்த உறுதி இது தான்—

‘உன்னுடைய பிரச்சனைய பாத்துக்க நான் இருக்கிறன், நீ ஐண்டுக்கும் யோசிக்க வேண்டியதில்லை. வார வருசம் வெள்

ளாம வெட்டி குடு அடிச்ச கையோட எண்ட மகள் ஜெய் லாவுக்கு கல்யாணம் நடக்கும்; அதே பந்தலில் உண்ட மகன்ட கல்யாணத்தையும் நடத்திப் போடுவம்; எப்படி எண்ட யோசின? அதோட உண்ட மக னுக்கு சேனமா குடுக்க ஒரு ஏக்கர் வயல் காணிய ‘உறுதி’ எழுதித் தாரன்’ அஹ்மது லெவ்வை அடுக்கிக் கொண்டே போனார்.

‘மூத்தவளின் கல்யாணத் தையும் நடத்தி, ஒரு ஏக்கர் விவசாய நெலமும் தாரதாயிருந்தா.....’

சீனி முஹம்மதின் குடும்பமே அஹ்மது லெவ்வையின் வயல்களில் செக்கு மாடுகளாயினர்.

வயலெல்லாம் பச்சைப் பச்சேலென காட்சியளித்தபோது சீனி முஹம்மது, லைத்தும்மா, சரீபா ஆகியோரின் உள்ளங்க ளும் பசுமையாக இருந்தன. மழை மூங்காகப் பெய்யாத ஜரே ஒரு காரணத்தால் தான் ஆங்காங்கே கதிர்கள் வரண்டன. ஆனால் யானையின் அட்டகாசங் களுக்கு இலக்காகவில்லை. கிளி குருவிகள் கூட ஒரு மணி நெல் லைத் தீண்ட இந்த முறை சந்தர்ப்பம் இல்லை. சீனி முஹம்ம தின் வயல் ‘காவல்’ அவ்வளவு விழிப்பாக இருந்தது.

இதற்கிடையில் கிராமத்தில் ஒரு சலசலப்பு; படித்த வாலி பன் நூஹுதீன் சரீபாவில் கவரப்பட்டு சீனி முஹம்மதின் குடும்பத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறானாம்.

லைத்தும்மா இராப் பக லாக யோசித்தார்; தகுந்த தருணம் வரும்போது புருஷ னுக்கு உணர்த்தினார்—

‘இனி நாம் கல்முனைக்குப் போய் மாப்பிள பேசறது இருக்கட்டும். நூஹு நல்ல பொடியன் அவன் பல இடங்களிலிருந்து மாப்பிள கேக்கிறங்களாம்’

ஊர் இரண்டு பட்டு பிரச்சினைகள் கிளம்பும். அத்தோடு நூஹுதின் குடும்பம் அஹ்மது லெவ்வைக்கு சொந்தக்காரர்கள் என்ற சிக்கல்கள்தான் சீனிமுஹம்மதை பின்னடையச் செய்தன.

இந்தச் சம்பந்தத்தால் சீனிமுஹம்மது ஊரவருள் ஒருவனாக மாறவது ஒருபக்கம். கிட்டத்து சொந்தக்காரனாக, சரிசமமாக...

அஹ்மது லெவ்வையால் இதை அனுமதிக்க முடியாது. அவர் வெள்ளாமை வெட்டி குடு அடித்து ஓய்ந்ததும் தன்கருத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டார்.

‘ஔரே பந்தலிலே ரெண்டு கல்யாணத்த நடத்த ஏலாது. மழை தண்ணீ இல்லாததால் வெள்ளாமயில பெருவாரி நடட்டம். அதோட அந்த புஹாரி யின்ட மகன் நூஹு உன்ட மகளுக்கு மாப்பிள்ளயா வாரது எனக்கு விருப்பமில்ல’

3

சீனிமுஹம்மது, லைலத்தும்மா, சரீபா முதலியோர் குடிசைக்கு வந்தபோது சின்னஞ்சிறிசுகள் பசியோடு உறங்கி விட்டிருந்தனர். விருந்தையில் ‘நூஹுட வாப்பா’ புஹாரி காத்திருந்தார்.

‘கன நேரமா வந்து?’

‘இல்லை இப்பதான்’

கொழும்பில் ‘மல்லிகை’ ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஓவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி. தொலைபேசி: 20712 விரும்பியவர்கள் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

‘அஹ்மது கழுத்தறுத்துப் போட்டாரே!’

‘கேள்வீப்பட்டன்... இனி எல்லாத்தயும் விட்டுப்போட்டு அடுத்த மொறைக்கி காட்ட வெட்டுங்க’

‘ஔரு காலத்தில குணசோமா நம்மட ஊருல காடு வெட்டப் போய் அவன் ஊர புடிச்சிட்டான் என்று அந்த மனிசன்ட அரும பெரும அறியாது பகைச்சி, இவக என்னத்த கண்டாங்க. அந்த மனியன் தங்கமான ஆள். முஸ்லிம் ஊருதானே என்று நம்பி வந்த நீங்க பக்கத்தில் அவனிட்ட போய் வேல செஞ்சிருந்தாலும் இந்த நேரம் ஓங்களுக்கு ரெண்டு ஏக்கர் நெலம் எழுத்த தந்திருப்பான். இப்பவும் அவன் ஒருக்கா புடிச்சா, நம்மட ஊருக்கா அவகட ஊருக்கா என்று ‘மாய்மயில’ பிரச்சனையா கெடக்கிற. அந்த ஆத்தோர ரெண்டு ஏக்கர், அருமையான நீர்ப்பாசன காணிய, கிராம சேவகர் மூலமா ஓங்களுக்கு தருவான்’

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின், தெளிவும் உற்சாகமும் பெற்ற சீனிமுஹம்மது, புஹாரி

முடிவின் குணசோமாவைச் சந்தித்து விவரித்தனர். கிராம சேவகரிடம் போனார்கள். சீனி முஹம்மது ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கேட்டு விண்ணப்பித்தார்:

விசாரணைக்குப் பின் முடிவாக பகுதி 10; ஆர், ஓ. கூறினர்—

'சீனி முஹம்மது எங்கு பிறந்திருந்தாலும் அவர் இந்த முஸ்லிம் கிராமத்தில் குடியேறி பல காலமாகிறது. நல்ல உழைப்பாளி. காணி இல்லாதவருக்கு காணி வழங்கி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய கால கட்டத்தில் அவருக்கு காணி இல்லை என்று அறியும் போது விந்லத யாக இருக்கிறது. பிரச்சினை காரணமாக குணசோமாவின் மேற்பார்வையில் இருந்த ஆத்தோரக் காணியை முஸ்லிம் கிராமத்திற்கே சேர்த்து, சீனி

முஹம்மது அவர்களுக்கு அளிக்கிறோம். விரைவில் அவர் அதற்குரிய 'உறுதியை' பெற்றுக் கொள்வார்:

அத்தோடு அவருக்கு விவசாயக் கடனும் கிடைத்தது.

வெகு விரைவில் புதிய வீட்டுக்கு குடியேறுவார். இந்த வருடம் வெள்ளாமை வெட்டியதும் அவருக்கும் 'உசார்' பிறக்கும்: புறாரியின் மகன் நூஹுதீனுக்கும். சீனிமுஹம்மதின் மகன் சரீபாவுக்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கு.

'பந்தல் போடவேண்டும், 'பீக்கர்' எடுக்க வேண்டும், ஊரவருக்கு ஆட்டுக்கடாய் அறுத்து விருந்து போட வேண்டும்' என்பதெல்லாம் லேலயத்தம்மாவின் மனத்தை ஆட்கொண்ட விருப்பமாம். ★

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்துவரும் தரமான இலக்கிய ரளிகர்களுக்குப் பிரதானமான பொறுப்பொன்றுண்டு. இந்த மண்ணில் காத்திரமான கலை, இலக்கிய, நாடக வளர்ச்சியை நீங்கள் மனதார வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால் நமது நிறைகளை நண்பர்களுக்கு கூறுங்கள்; குறைகளை எமக்கு எழுதுங்கள்.

இந்த நாட்டில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெற்றிகரமாக நடத்துவதென்பது அசுர முயற்சியாகும். சர்வாங்க உழைப்பையும் இதற்காக உருக் கூட்டி ஒருமைப் படுத்திச் செயல்பட்டாலே மாத்திரம் இது சாத்தியமாகும். இந்தப் போராட்டமே ஓர் இலக்கிய வேள்வி. இந்த இயக்க வேள்வியில் தம்மையும் அர்ப்பணிக்க முடியும் எனத் திடமாக நம்புவார்கள் சந்தாவாக ரூபா 12/ஐ அனுப்பி உதவலாம்.

பன்னீர் வாசம் பரவுகிறது

மருதூர் ஏ. மஜீத்

காசிம் போடி இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி அந்த ஊரெங்கும் காட்டுத்தீ போலப் பரவி நிற்கிறது.

சாம்பிராணி எரியும்போது அதன் புகை மணத்தைப் பரப்பிச் செல்வது போன்று, காசிம் போடியின் இறப்புச் செய்தி யோடு அவருடைய புகழும் ஏழ்மை நிலையும் பரவி நிற்கின்றன. 'பாவம் குமர் குட்டிக்காரர். பள்ளி வாசலோடு எதிர்த்து இருந்ததையெல்லாம் தொலைச்சிப் போட்டார். யார் எப்படிப் போனாலென்ன என்று சும்மா இருந்திருந்தா, காணி யாக்கும் மிஞ்சியிருக்கும். குமர்கள் வாழாட்டியும் தண்ணிய வெந்நிய குடிக்க அது உதவியிருக்கும். வழக்கில எல்லாதையும் தொலைச்சிப் போட்டார். அந்தக் குமர்களுக்கு ஆண்டவன் தான் இருக்கான். மாஸ்டரும் வெளியூர் அவரும் புள்ள குட்டிக்காரர். கரீம் மட்டும் என்ன செய்வான்? அவனும் வாப்பாவைப் போல அனீதியைக் கண்டா சும்மா இருக்க மாட்டான். அதிலயும் ஏழைகளெண்டா உகிர உட்டிடுவான்'

என்று ஊரெங்கும் ஒரே பேச்சு: காசிம் போடியின் வளவு நிரம்பித் தெருவிலும் ஜனக்கூட்டம் கிரம்பி வழிகிறது;

இந்த ஜனக் கூட்டத்தில் இப்ரூலெப்பை மரைக்காயரும் ஒருவராகத் தென்னை மரத்தில் சாய்ந்தவராக நின்று கொண்டிருக்கின்றார். காசிம் போடியின் இறப்புச் செய்தி கேட்டு ஊரே திரண்டு வருவதைக் கண்ட இப்ரூலெப்பை மரைக்காயருக்குத் தன்னையறியாமலே காழ்ப்பு எண்ணம் தலைதாக்குகிறது. 'தனது மனைவி இறந்த போது, இவ்வளவு சனம் வரவில்லையே? என்னிடம் எவ்வளவு காணி பூமி இருக்கிறது, காசி இருக்கிறது; பள்ளில மரைக்காயர் நான். அப்படி இருந்தும் மையத்துக்கு கொஞ்சப் பேர்தானே வந்தார்கள்; ஒண்டுக்கும் வழியில்லாத காசிம் போடிக்கு இவ்வளவு சனமா?' என்று அவருக்குள் அவரே குமைகின்றார்: சனத்தையெல்லாம் அடித்துக் கலைக்க வேண்டும்தோல் தோணுகிறது அவருக்கு. இருந்தும் வெளியில் காட்டிக் கொள்ள விரும்பாத அவர் 'என்ன தம்பி கரீம், காக்கா வந்துதானே

மையத்த அடக்க வேணும். அவர் வராம மையத்த அடக்கிறதும் சரில்லதான். தந்தி அடிச்சாச்சிதானே' என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறார்:

'ஓமோம்' இது கரீமின் பதில்.

'ஆப்ப நாளைக்கு காலையில் தான் அடக்க வரும்; ஆப்ப நாம ஏன் கம்மா நிற்பான். நாம கலைவம்: தம்பி மையத்து மணமெடுத்தும்: நெருப்பில நல்லா சாம்பிராணிய அள்ளிப் போட்டுக்க, ஆப்ப நான் வாறன்' என்று கூறியவாறு போகிறார். சனங்களும் ஒன்றும் இரண்டுமாகக் கலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? இப்பூலெப்பை மரைக்காயருக்குத் தானே சனங்களைக் கலைத்து விட்டதாக ஒரு மனப்பிராந்தி:

2

அடுத்த நாட் காலே முஸ்தபா மாஸ்டரும் வந்து சேர்ந்து விட்டார். முஅத்தினும், லெப்பையும் மையத்தை குளிப்பாட்டிக் கபன் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். முஅத்தின் முஸ்தபா மாஸ்டரைப் பார்த்து, தம்பி கபறு வெட்டுறதுக்கு ஆளனுப்புங்க. எங்க அடக்கப் போறீங்க? பள்ளில அடக்கிறண்டா, பள்ளில கணக்கப்பள்ள இருப்பார்: அவர்ட்ட காசைக் குடுத்துண்ட வாங்கிட்டு அவ்விடத்திலேயே கபுறையும் வெட்டி முடிச்சிடலாம் இனிச் சொணங்கப் படாது' என்றதும், முஸ்தபா மாஸ்டர் 'கொஞ்சம் இருங்க இந்தா வந்திட்டன்' என்றவாறு உள்ளே போகின்றார்.

'தம்பி கரீம் இஞ்ச வா, எங்க அடக்குவம்? பள்ளிலதான் அடக்க வேணும்; அப்பதான்

நமக்கும் கௌரவம்' என்று இலேசாக தம்பியை உசாவுகிறார்:

அதற்கு கரீம் 'பள்ளில அடக்க நமக்குக்கிட்ட முந்நாறு ருபா இருக்கா? இப்பவும் மையத்துக்கான சாமான் அவ்வளவும் கடனுக்கு வாங்கி வந்திரிக்கன். வாப்பாட வருத்தத்தில செலவழிச்ச கடன் வேறு ஆயிரம் ருபா இருக்கு, ஊடு கூட்டிக் கொறயில கிடக்கு, இதற்குள்ள பள்ளில அடக்கிறத்துக்கு காசேது? அந்த யோசனையெல்லாம் போட்டுப் போட்டு கடற்கரையில் அடக்குவம்'

'என்ன தம்பி! மடயன் மாதிரிக் கதைக்காய், வாப்பாவும் பரம்பரை போடி, நானும் ஒரு மாஸ்டர், சனம் என்னத்தைச் சொல்லும். ஆளுக்கரவாசா எடுத்துப் பள்ளில அடக்குவம்'

'என்ன காக்கா? படிச்சிரிந்தும் புத்தியில்லாமக் கதைக்கிறீங்க. நான் நிரந்தரமான தொழில் இல்லாம இந்தக் குமர்களையும் வைச்சிக் கொண்டு படுகிற கஷ்டம் தெரியாம ஆளுக்கு அரைவாசி எடுப்பம் எண்டு சொல்றீங்க'

'சரி, சரி சத்தம் போடாத பள்ளிக் காச நான் கொடுக்கிறன். பள்ளிலதான் அடக்குவம்'

'நான் பள்ளில அடக்க விரும்பல்ல: வாப்பாவ கடற்கரையிலதான் அடக்கவேண்டும்'

'என்ன மாஸ்டர் கபறு வெட்ட ஆள் அனுப்பிட்டீங்களா?' இது லெப்பையின் குரல்:

'கொஞ்சம் பொறுத்துக் குங்க இந்தா வந்திட்டம்'

'டேய் தம்பி! சொல்றத்தக்கேள்; நம்மிட கடன் நம்மளனோட; வாப்பாவ பள்ளில

அடக்காட்டி எனக்கும் கௌரவம் இல்ல, வாப்பாவுக்கும் கௌரவம் இல்ல; என்னப் படிப்பிச்சத்துக்கும் நான் ஏதாயினும் நன்றிக்கடன் செலுத்த வேண்டாமா? இதில தலையீடாத பள்ளிலதான் அடக்குவம்'

'உங்களப் படிப்பிச்சதுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்த வேண்டுமென்ற இந்தக் குமர்களுக்கு ஏதாயினும் வழி செய்யுங்க, வீடு கட்டிக் கொறயில கிடக்கு அதைக் கட்டி முடிங்க, கடன் இருக்கு அதைத் தீர்த்து விடுங்க. இதையெல்லாம் உட்டுப் போட்டுப் போலிக் கௌரவத்திற்கு அடிமையாகாதீங்க, கடற்கரை யில — பொது மைய வாடி ல அடக்கிறதால வாப்பாட கௌரவம் ஒன்றும் குறைஞ்சுபோகாது. அவர் உலகத்துல வாழ்ந்த காலத்தில கௌரவமாகவும், கண்ணியமாகவும் நடந்திருக்கிறார் என்பதற்கு இங்கு கூடியிருக்கிற சனங்களே அத்தாட்சி. அவர் பணத்திற்கு அடிமையாகாது மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்தவர், போட்டுட்டு வேலையப் பாருங்க'

'இவனிட்ட ஒண்டும் கதைக் கேலாது, எதுக்கும் உம்மாக்கிட்ட சேப்பம்; உம்மா சொல்லுக்குச் செய்வம்; உம்மா வாப்பாவ பள்ளிலதான அடக்க வேண்டும்?'

'இல்ல மகன், கடற்கரையிலதான் அடக்குவம். அவருடைய ஆசையும் அதுதான். ஏழைகளோட ஏழையாய் என்னைக் கடற்கரை மையவாடியிலேயே அடக்கிப் போடுங்க என்பதுதான் அவருடைய ஹாஜத்தாக இருந்தது. அப்ப

காப்பு!

புதுத் தளிர்விட்டு
புதுயுகம்
காணத்துடிக்கும்
இளந் தளிர்களை
வெய்யோன் தனது
தீச்சுடர்களால்
சுட்டுப் பொசுக்கிட
இடந்தராமல்
குளிர் நிலல் அளித்திட
கூடியிருக்கும்
முகில்களே நாம்;

மாகோ ஷா. மஜீத்

டியே செய்துவிட்டா அவருடைய ஹாஜத்தும் நிறைவேறியதாகப் போகும். சொணங்காம வேலெட்டியளச் செய்யுங்க' என்று கூறியவாறு, தாய்முன்தானையால் கண்ணீரைத்துடைப்பதைப் பார்த்து முஸ்தபா மாஸ்டர் கண்கலங்கிக் கதறியேவிட்டார்.

3

தகீபர் முழக்கம் வானைப் பிளக்க, காசீம் போடியாரின் ஜூசா ஊரை ஊடறுத்துக் கொண்டு கடற்கரை மைய வாடியை நோக்கிப் போகிறது. பன்னீர் வாசம் வீதியெல்லாம் பரவி நிற்கின்றது. கதவிடுக்கில் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இப்பூலெப்பை மரைக்கரயரையும் போய் அப்பன்னீர் வாசம் அடைந்துவிட்டதோ என்னவோ அதைப் பொறுக்க மாட்டாதவர் போலக் கதவை இறுக மூடிக்கொண்டார்.

★

நாம் இளைஞர்

மு. சடாட்சரன்

ஈழத் திருநாட்டின் எல்லா இடங்களிலும்
 வாழத் துடிக்கும் வலுவள்ள நம்இளைஞர்
 மூலை முடுக்கில் முடங்கித் தவிக்கிறார்!
 வேலையில்லாது விரக்தியில் மாள்கிறார்!
 நாளெல்லாம் ஓடி நரம்பொடியப் பாடுபட்டும்
 ஏழ்மை அகலாத ஏக்கத்தில் தேய்கிறார்!
 யார் அவர்கள்? யார் அவர்கள்?
 நாங்கள் அவரேதான்!

ஏழ்மை நோய் துன்பம் எமதுடமையாயிருக்க
 நாளெல்லாம் நாங்கள் நரகத்தில் வாழ்வதை, 'எம்
 ஊழ்வினை' என்றே உரைக்கின்றார் 'சான்றோர்கள்'

வாழ்நாள் முற்றாக வயற்காரன் பாடுபட
 போடி மகனோர் புரக்டராய் ஆகுவதும்!
 வாடிக்கை யாக வயற்காரன் புத்திரனோ
 மாடுகளை மேய்த்து மரநிழலில் குந்துவதும்
 வேடிக்கை அல்ல, 'விதி' என்றே கூறுகிறார்;

“கல்வீடும் காரும், கடைகள் வயல்நிலமும்
 எல்லாம் உமக்குமட்டும் எப்படி வந்ததென்றால்?”

“பற்றைப் பொருளில் படரவிடாதே நீர்
 'பற்றற்றான் தாழ்வினைப் பற்றுக்'; உண்மையாய்
 இவ்வுலகம் ஒர்மாயை, எம்வாழ் வநித்தியம்
 ஒவ்வொரு வர்க்கும் உரியதிறைவன்,
 எழுதித் தலையில் இருக்கின்றான்! செல்வம்
 இளமை பதவி எவர்க்கும் நிலைக்காது!
 உங்கள் கடமை உழைப்பதொன்றே ஆதலினால்
 எங்கே பலனென் றெவரிடமும் கேளாதீர்!
 இப்பிறப்பில் துன்பம் இருந்தால், மறுபிறப்பில்
 தப்பாமல் இன்பம் தருவார் கடவுள்; இதை

நம்புங்கள்! “என்று” நெடு நாளாகக் கூறுகிறார்.
வெம்பிக் கிடந்து வெறுஞ்சோற்றுக் குழைக்கின்றோம்!

உங்களுக் கின்பம் உரித்தாக இப்பிறப்பில்!
எங்களுக் கின்பம் அடுத்த பிறவியிலா?
எந்த விதத்தில் இதனைநாம் நம்புவது?
இந்தப் பழங்கரடி இங்கினிமேல் வாய்க்காது!

இங்கே தனியுடமை இல்லாது செய்வதற்கு
எங்கும் இருக்கின்ற எங்கள் இளைஞர்கள்!
உங்களைத்தான் கேட்கின்றேன் ஒன்றாகச் சேருங்கள்.
தங்கம் நிகர்த்த தணியாத வீரர்கள்
எங்களுக்குள் வேற்றுமைகள் இல்லாது செய்யுங்கள்!

பண்டா, சுலமான், பரஞ்சோதி, அந்தோனி,
எல்லாரின் வாழ்வும் இருண்டே கிடப்பதனால்
எல்லாரும் நாங்கள் இணைந்திடுவோம் ஓர் அணியில்

வேர்த்துக் களைத்தெல்லா வேளையுமே நாமுழைக்கும்
வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த வதங்கும் இளைஞர்கள் நாம்!
சொர்க்கத்தைக் கண்டு சுகிக்கும் முதலாளி
வர்க்கமே எங்களது வாழ்வின் எதிரி அதை,
நிர் மூலமாக்கி நிலத்தைச் சமன் செய்ய,
வல்லவர்கள் நாங்கள்! வலுவுள்ளோர் நாம் இளைஞர்!
எல்லாரும் ஓரணியில் இக்கணமே சேருங்கள்
வர்க்க முரண்பாட்டை வளர்த்துத் தொழிலாளி
வர்க்கத்தின் கையில் அரசவரப் பண்ணிடுவோம்!
எங்கள் இளைஞர்கள்! ஏற்றமுள்ள தோழர்கள்!
தங்கம் நிகர்த்த தணியாத தீர்ப்புகள்!
ஞாயிறு மாலையில் நல்லபடம் பார்ப்பதையும்,
பொயிருந்து ‘வீச்சில்’ புதுத்தென்றல் துய்ப்பதையும்,
நல்ல சுவை ‘ஓட்டல் நூம்’ நாம் தேடிப் போவதையும்
வெல்லமொழி யாளோடு வீட்டில் மலர்க்காவில்
குந்திக் கிடந்து குதித்துக் களிப்பதையும்,
சின்ன ‘ரூன்ஸ்சிஸ்ரோடு’ சென்று சிரிப்பதையும்,
‘பொப்பில்’ எமைமறந்து பொல்லாத பேய்ப்பிடித்து,
கொப்பிலே தூவும் குரங்காய்க் குதிப்பதையும்,
பேறென்று கூறிப் பெருமைப் படுவதனைத்
தூர ஏறிந்தெம் துயர்கீர்க்கும் மாக்கியத்
திட்டம் அறிந்து தெளிவடைந்து,
ஓரணியாய்ப் போராரும் நோக்கில் புறப்பட்டு,
மக்களின் நேராகவென்று,
நிலத்தில் சமதர்மம் பூத்துப் பொலிய
பொழுதெல்லாம் நாமுழைப்போம்!
மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்து மக்கள் யுகமமைப்போம்!
எல்லாரும் ஓர்நிலையில் இன்புற்று வாழ்ந்திருக்க,
எல்லார்க்கும் எல்லாம் இனிக்கிடைக்கப் பண்ண
குதித்தெழுந்தே எம்பகையைக் ‘கொன்ருழிப்போம் வாரீர்’,
உதித்துவரும் செந்தழலை ஒத்தவர்கள் நாம் இளைஞர்!

'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்'

அன்புள்ள திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களே.

வணக்கம்! முதலில் நான் என்னை அறிமுகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். நான் ஒரு தமிழ் இலக்கியத்தை கற்கின்ற சோவியத் இந்தியவியலாளர் ஆகும். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் அண்மையில் எனது நாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருந்தார். தற்கால தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமான சில பிரச்சனைகளைப் பற்றி கூட்டத்தில் விவாதித்தோம். மல்ஸிகை யூன் 1977 மாத இதழில் அவரது 'பயண நினைவுகள்' வாசித்தறிந்தேன். சில பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக அவரது யதார்த்த பூர்வமான கருத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கவும். இக்கட்டுரையில் எனது ஆய்விற்கு உதவக்கூடிய சில தகவல்கள் உள்ளன.

இந்திய தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய எனது சில கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன; அத்துடன் ஜெயகாந்தனதும் மற்றும் இந்திய தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும் 31 சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளேன். தற்போது இதை மேலும் விரிவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகின்றேன். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமாக எனது ஆராய்ச்சியை தொடங்கியுள்ளேன்.

இலங்கையின் மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர்களில் தாங்களும் ஒருவர் என்பதை நாம் அறிவோம். நீங்கள் எழுதிய சிறுகதைகளில் சில எனது நாட்டில் பிரசுரமாகியுள்ளன. உங்கள் நாட்டில் இருந்து வரும் சிறந்த தமிழ்ப் படைப்புக்களை நான் பிரபலப்படுத்துவதற்கு எனக்கு உதவி செய்வீர்கள் என நம்புகின்றேன். நாங்கள் இந்திய மலேசிய தமிழ் இலக்கியங்களையும் படிக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம். இலங்கையிலிருந்து வெளியாகும் தமிழ்ப் படைப்புக்கள் பற்றி தகவல்கள் குறைவாகவே உள்ளன. இப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுடன் விவாதித்தோம். இவை சம்பந்தமாக எனக்கு உதவி செய்வதாக வாக்குறுதியளித்திருந்தார். திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களே இதில் உங்கள் பங்களிப்பைச் செய்யமுடியுமா?

உதாரணமாக நான் எழுத்தாளர் கூட்டுறவு வெளியீட்டுக் கழகத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட காவலூர் ராசதுரையின் 'ஒரு வகை உறவு' என்ற படைப்பை வாசித்துள்ளேன். வெளியீட்டாளர்கள் தமது பதிப்புரையில் இது தமது ஆளுவது பிரகரத்தொடர் என்றும் 1976 பிற்பகுதியில் சில புத்தகங்கள் வெளியிட இருப்பதாக எழுதியிருந்தனர், நான் 'ஒருவகை உறவு' பற்றி விமர்சனம் ஒன்று தயாரித்துள்ளேன். எப்படி தங்களுடைய படைப்புக்கள் உட்பட வேறு சில படைப்புக்களையும் நான் பெற முடியும்? நாம் 1973 - 1977-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியாகிய தங்களாலும், டானியல், கணேசலிங்கன், ரகுநாதன், எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றோராலும் மற்றையோராலும் பிரசுரிக்கப்பட்ட சிறுகதைகளை பெறுவதில் ஆர்வமாய் உள்ளோம்;

தங்களுக்கும் ஏனைய தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் எனது நல் வாழ்த்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்; தங்களுடைய பதினை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

21, மாஸ்கோ

விசுத்ர ஃபுர்ஸ்க்கா

மல்லிகையை நான் படிக்கத் தொடங்கிய நான்முதல், தங்களுக்கு ஓர் கடிதம் எழுதுதல் வேண்டும் என்ற வேட்கை என்னுள் இருந்து வந்துள்ளது. இத்தகையதோர் அபிமானம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மல்லிகையின் சமூக நோக்கமும், மனிதாபிமானத்தை மதிக்கும் போக்கும், கனமான ஆக்கங்களும் ஒரு வேளை காரணங்களாக இருக்கலாம்;

எனது வாப்பாவின் ஒருமுறை திருகோணமலைக்குச் சென்றிருந்த சமயம், அவர் ஒரு நண்பருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்; அப்போது அவர் அங்களுடைய பேச்சில் மல்லிகையை கிரேண்டம் விமர்சிக்க விட்டோம் என்ற பேச்சும் அடிபட்டது. அப்போது நான் சின்னவன். இளங்கிரைப் பற்றி — எழுத்தையல்ல, தெரியும்; அப்போதே எனக்கு மல்லிகையைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஈடுபாடு. வாப்பாவும் ஒரு எழுத்தாளன். மல்லிகையின் ரசிகள்: அவர் மல்லிகையை மாதந்தவராமல் வாங்கி வருவார். அது எனக்கு மிக மிக அநுகூலமாகவும் அமைந்து விட்டது; இப்போது தான் பரீட்சை எடுத்துவிட்டு முடிவுக்காக வீட்டில் இருப்பதால் எனக்கு விளங்காமல் போன — பழய மல்லிகைகளை தெளிந்த நிலையுடன் வாசிக்கும்போது எமது நாட்டிலும் கனமான ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகை நீண்ட காலமாக வந்துகொண்டிருக்கிறதே என என்னும் போது ஒரு நம்பிக்கை — மல்லிகையின் வளர்ச்சி மீது; என்னடா இவன் எடுத்த எடுப்பிலேயே பப்பாசியில் ஏற்ற முனைகிறான் என்று நினைத்து விடாதீர்கள். இது என் ஆத்ம ரீதியான அபிமானம், பிடிப்பு.

கதையின் உள்ளடக்கத்துக்கு முக்கியமளித்து வரும் இக்காலகட்டத்தில், அதேவேளை உருவமைப்பும் சிதைவடையக் கூடாது என விரும்புகிறவன். கலைத்துவமான சமூகப் பெறுமானமுள்ள கதைகளை, அவைகளின் கர்த்தாக்களை நேசிப்பவன். இந்தவகையில், எனது தாகத்தைத் தீர்த்ததில் மல்லிகையின் பங்கு முக்கியமானது. முருகபூபதி, திக்வேலக் கமால், சாந்தன் போன்றவர்கதைகளைப் படிக்கும்போது இந் நிறைவேற்படுவதுண்டு.

சமகால கவிதை புது உலகை நோக்கும்போது அதன் வளர்ச்சி போவியானதே. புதுக்கவிதை என்றோர் வடிவம் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெற்றுவிட்டாலும் ஏனைய வடிவங்களைப் போலன்று; புதுக்கவிதையிலே கவனம் செலுத்தும் இவர்கள் சிறுகதை, நாவல் போன்றவற்றைப் படைக்க தயக்கம் கொள்வதேன். உங்களிடம் கேட்கின்றேன். இவர்களிடத்தில் அவைகள் பற்றிய ஞான வறுமைதான் இதற்குக் காரணமா? உண்மையிலே இலக்கியம் வரலாற்று ரீதியோடு தொடர்பு பட்டதாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் இலக்கிய வடிவம் அத்தனையும் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமல்லவா? அதுவில்லாமல் புதுக்கவிதையின் இன்றைய வளர்ச்சி, வெறும் வீக்கமே தவிர வேறொன்றுமல்லத்தானே! அது விரைவில் வற்றிவிடலாம்; ஒருசில கவிஞர்கள் இதற்கு முரணாகக் கூட ஆகலாம்; இது அவர்கள் திறமை.

மருதமுனை

எம். ஐ. எம். நண்பர்

சிரிப்பின் இலக்கணம்

ஏ. ஜே. கண்கரட்டு

‘பல்வேறு முறைகளில் மனிதர் தமது மதிநுட்பத்தை புலப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகத் தான் எப்பொழுதும் சிரித்து வந்துள்ளனர்’ என சாமுவேல் ஜான்சன் கூறினார்.

இது உண்மையாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் நகைப்பின் ஊற்று — எதை எதை ஒட்டி சிரிப்பு எழுகின்றது என்பது — பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுவது கண்கூடு.

‘நண்பகலில் இருள்’ என்ற புகழ் பெற்ற நாவலை எழுதிய ஆர்த்தர் கேஸ்லர் இப்பொழுது நகைப்பின் வரைவிலக்கணத்தை வகுக்க முனைந்துள்ளார். நாவல்களைத் தவிர, ஐரோப்பிய அரசியல் பற்றியும், சமுதாயம், விஞ்ஞானம், மறைஞ்ஞானம், உளவியல் பற்றியும் ஏராளமான கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

உடலியல் ரீதியாக இயல்பான நகைப்பை வரையறை செய்வதானால், முகத்தின் 15 தசை நாரிகளின் ஒருங்கிணைந்த குறுக்கம் எனலாம். இத்தகைய தன்னியல்புச் செய்கையை உண்டுபண்ணும் ஒரு வகைத்

தூண்டுகையே நகைச்சுவை எனப்படுகிறது.

இயல்பான நகைப்பிற்கும் நாகரிகமுற்ற மனிதனின் சம்பிரதாயச் சிரிப்பிற்குமிடையே கேஸ்லர் வேறுபாடு காண்கிறார்; முன்னையதைப் பற்றியே அவர் ஆராய்கிறார்.

நகைப்பை ஒரு தன்னியல்புச் செய்கையாக நோக்கி இரு முரணுண்மைகள் புலப்படுகின்றன என்கிறார் அவர். கண்கூச்சு செய்யும் ஒளியில் கண்மணி சுருங்குகிறது. இத்தகைய எதிர்ச் செயலின் பயன்பாடு தெட்டத் தெளிவு. அதன் உயிரியல் தன்மையை மேலும் விளக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் உயிர்வாழ்வதற்கான பேசுட்டியில் சிரிப்பிற்கு இத்தகைய பயன்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கெடுபிடிகளிலிருந்து ஓரளவு ஓய்வு அல்லது விடுவிப்பு தருகின்றது என்பதைத் தவிர, சிரிப்பு என்ற தன்னியல்புச் செய்கைக்கு வேறு உயிரியல் பயன்பாடு கிடையாது; அதை ஒரு ‘ஆடம்பர’ தன்னியல்புச் செய்கை எனக் கேஸ்லர் வர்ணிக்கிறார்.

நகைச்சுவையைப் பொறுத்த வரை தூண்டுகையினதும் எதிர்ச்

செயலினதும் தன்மைகளுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு இரண்டாவது முரணுண்மை என்கிறார் கேஸலர்: முழங்காலில் தட்டியவுடன் இயல்பாகவே — யோசனை எதுவுமின்றியே—கால்மேல் நோக்கி உதைகின்றது: மன நிகழ்வுகள் எதுவுமின்றி இங்கு தூண்டுகையும் எதிர்ச் செயலும் உடல் ரீதியாக நிகழ்கின்றன. ஆனால் நகைச்சுவைப் படைப்பொன்றை வாசிப்பது போன்ற சிக்கல் மிக்க மனஞ்சார்ந்த செயற்பாடு முகத்தின் தசைநார்கள் குறுக்கம் என்ற தன்னியல்புச் செய்கைக்கு வழிகோல்வது பிளேட்டோ காலம் தொடக்கம் தத்துவஞானிகளுக்கு புரியாத புகிராக இருந்துவந்துள்ளது.

சொற்பொழிவாற்றும்போது தான் கூறியவற்றை கேட்போர் ஒப்புக்கொண்டனரா இல்லையா என்பதை உடனடியாக ஒரு விரிவுரையாளர் அறிவதற்கு திட்டவாட்டமான சோதனை முறை எதுவுமில்லை. ஆனால் அவர் ஒரு பகிடியைக் கூறும்போது அது எழுப்பும் — அல்லது எழுப்பத் தவறும் — சிரிப்பொலி ஓர் உரைகல்லாக பயன்படும். நகைச்சுவையில் மட்டுமே சிக்கல் மிக்க ஒரு தூண்டுகை அச்சுவார்ப்பான, முன்கூட்டியே கூறவல்ல எதிர்ச் செயலை உண்டு பண்ணுகிறது: கதிர் இயக்கச் செயற்பாட்டை கண்டு பிடிப்பதற்கு கைகர் கருவி பயன்படுவது போன்று, சிரிப்பென்ற எதிர்ச் செயலிலிருந்து நகைச்சுவை என்ற எளிதில் அகப்படாத தன்மையின் இருப்பை அல்லது இல்லாமையை உணர்ந்து கொள்ளலாம். வேறு சந்தவகைக் கலை யிலும் இது சாத்தியப்படாது எனக் கூறும் கேஸலர் நகைச்சுவையை ஆராய்வதன் மூலம் பொதுப்

படையாகப் படைப்பாற்றலின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம் என நம்புகிறார்.

சிரிப்பை உண்டாக்கும் அனுபவங்கள் பல்வகைப்பட்டன: அங்க சேஷ்டைகள், குறும்புச் செயல்கள் தொடக்கம் பல்வேறுபட்ட மனஞ்சார்ந்த 'கீச்சுமச்சுக்கள்' வரை. இந்தப் பல்வேறுபட்ட தன்மையிடையே ஒருவகை ஒருமையைக் காண்கிறார் கேஸலர்: இந்த ஒருமை நகைச்சுவையின் 'இலக்கணம்' அல்லது 'தர்க்கவியலை'ப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்கிறார்.

அவ்வாறாயின் சிரிப்பின் 'இலக்கணம்' என்ன?

இருவேறு முரண்பட்ட தளங்களில் ஒரு நிலைமை காணப்படுதல். இத்தளங்களுக்கிடையே உள்ளமோதலை நகைச்சுவையை உண்டுபண்ணுகிறது எனக் கேஸலர் கருதுகிறார். எடுத்துக் காட்டாக அவர் தரும் உதாரணங்களில் ஒன்றைத் தருகின்றேன்: பிரஞ்சு மன்னர் 15-ம் லூயிசின் அரசுவையைச் சேர்ந்த இளவரசர் ஒருவர் எதிர்பாரா வண்ணம் வீடு திரும்புகிறார்; அவர் அங்கு கண்ட காட்சி; மனைவி ஓர் ஆயுருடன் சல்லாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஒரு கணம் தயங்கிய இளவரசன், தன்னை நிதானப்படுத்திக் கொண்டு அமைதியாக யன்னல் ஓரம் சென்று வெளியே நோக்கியவாறு தெருவில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த மக்களை ஆசீர்வதிக்கத்தொடங்குகிறார்: 'என்ன செய்யிறீர்கள்?' எனப் புலம்பிய மனைவிக்கு இளவரசன் அளித்த பதில்: 'ஆயர் எனது கடமைகளைச் செய்கிறார். ஆகவே அவரது பணிகளை நான் ஆற்றுகின்றேன்'. இந்நிலைமையைப் பற்றி கேஸலர் கூறுகிறார்: இளவரசனின் நடத்தை எதிர்பாராதது, ஆனால் அதே வேளையில் முற்றி

லும் தர்க்கவியல்பாற்பட்டது (இத்தகைய நிலைமைக்கு அத்தர்க்கவியல் வழக்கமாக பயன்படுத்தப்படாதபோதும்) மனிதநாகரிகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த தொழில் வேறுபாட்டு முறையே அந்தத் தர்க்கவியல் ஆனால் இளவரசனின் நடத்தை வேறு விதிமுறையால் — பால் ஒழுக்க விதிகளினால் — கட்டுப்படுத்தப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இந்த இருவேறு—ஒன்று ஒன்றைத் தவிர்க்கும்—விதிமுறைகளின் திடீர் மோதலே நகைச்சுவையை உண்டுபண்ணுகிறது;

கட்டுப்பாடான சிந்தனை தனித்து அல்லது பிரித்து நோக்கும் தடத்திலேயே செல்கிறது: ஆனால் நகைச்சுவை போன்ற படைப்பாற்றல் சார்ந்த மனச் செயற்பாடுகளிலே சிந்தனை இணைத்து நோக்கும் பாங்கில் அமைகிறது. மேலே தரப்பட்ட உதாரணத்திலே, மனம் ஒரு தளத்திலிருந்து இன்னொரு தளத்திற்குத் திடீரெனத்தாவுகின்றது; கதையின் ஆரம்பம் கிளறும் குரோத, காம உணர்வுகள் இளவரசன் தெருமக்களை ஆசீர்வதிக்கும் புதிய சந்தர்ப்பத்துடன் பொருத்தப் பட முடியாததால், ஓட்டை ரையரிலிருந்து காற்று வெளிப்படுவது போல் சிரிப்பொலியாக பொங்கி வழிகின்றன.

இரு வேறு முரண்பட்ட தளங்களின் மோதலே நகைச்சுவையை உண்டுபண்ணுகிறது என்ற வாய்ப்பாடு எல்லாவகை நகைச்சுவைக்கும் பொருந்தும் பொது உண்மை எனக் கேஸ்லர் கூறுகிறார். இதுதான் நகைச்சுவையின் அறிவுசார்ந்த அமைப்பு என்கிறார். அப்படியாயின், இவ்வமைப்பிற்கு உயிரூட்டி இயங்கவைக்கும் உணர்ச்சிகள் என்ன? பல்வகைப்பட்ட நகைச்சுவையிலே, பல்வேறு உணர்ச்சிகள் — ஏன் முரண்பட்ட உணர்ச்சிகள் கூட — கலந்திருக்கலாம். இந்த உணர்ச்சிக்கவப்பு எவ்வாறுகவிருந்தபோதிலும், அதன் அடிப்படைக் கூறுவலித்தாக்கு உணர்வு அல்லது அச்ச உணர்வு: உளவியலாளர் இவற்றை இரட்டை உணர்வுகள் எனக் கருதுகின்றனர். மிக நுட்பமான நகைச்சுவையில் இவற்றை இலகுவில் கண்டுபிடிக்கமுடியாது; நன்கு சமைக்கப்பட்ட உணவில் உப்பைக் கண்டு பிடிக்க முடியாதது போல (அது இன்றேல் உணவு உப்புச் சப்பற்றிருக்கும்) ஆனால் பிள்ளைகளையும் நாகரிகமுறாத மக்களையும் கவரும் பகிழ்களில், கொடுமையையும் புழு குத்தனம் நிறைந்த தன்னகம்பாவத்தையும் காணலாம்.

அடக்கியொடுக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகள் சிரிப்பின் மூலம் விடுவிக்கப்படுகின்றன என்று பிராய்டு வற்புறுத்தினார். கற்பனா ஆபத்தால் உருவாகிய பயம் நீங்கியவுடன் சிரிப்புத்தோன்றுவது வழக்கம்; 'தேவையற்ற' அல்லது 'மேலதிக' உணர்ச்சி சிரிப்பினூடாக வெளியேற்றப்படுகிறது;

நகைச்சுவையைப் பற்றிய பழைய கோட்பாடுகள் அதனை தனித்த இயல்நிகழ்வாய் நோக்கின எனச் சுட்டிக்காட்டும் கேஸ்லர், அழுக்கக்கும் சிரிப்பிற்கும், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பிற்கும் நகைச்சுவை புத்தாக்க புனைவிற்கும் கலையின் அகத்தூண்டுதலுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு எனக் கருதுகிறார். கலை, விஞ்ஞானம், நகைச்சுவை ஆகிய மூன்று படைப்பாற்றல் சார்ந்த துறைகளுக்குமிடையே திட்டவாட்டமான எல்லைகளை வரையறுப்பது

பது முடியாத காரியம்; அவற்றை இடையறாத தொடராக நோக்குதலே சாலும் என்கிறார்.

இதனை விளக்குகையில் அவர் மேலும் கூறுவதாவது; முன்பு ஒருவரும் காணாத ஒப்புலமையை உய்த்துணர்வதிலேயே விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு தங்கியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, வில்லியம் ஹார்வே மீனின் இருதயத்தை இறைப்பு இயந்திரத்திற்கு ஒப்பிட்டார். கேலிச் சித்திரவியன் வெள்ளரிக்காய் போன்ற மூக்கை வரையும் போது இதே அடிப்படைதான். நகைச்சுவையின் இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட இணைத்து நோக்கும் சிந்தனை முறை கலைக்கும் பொருந்தும், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பிற்கும் பொருந்தும். வெவ்வேறு நடத்தை விதிமுறைகளின் மோதல் நகைச்சுவையாக அல்லது துன்பியலாக அல்லது புதிய உளவியல் நுண்ணறிவாகப் பரிணமிக்கலாம். மனதிற்கும் சடத்திற்குமிடையே உள்ள வேறுபாடு இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாகவும் கையாளப்படலாம் (மனிதன் தெய்வங்களால் அல்லது இனக்கீற்றுகளால் (குரோமோசோமஸ்) ஆட்டப்படும் சூத்திரப்பாவை) அல்லது குறும்புக்காரனின் 'கைவரிசை'க்கு வசப்படலாம் (கௌரவமும், மகிமையும் மிக்க 'பெரிய' மனிதர் ஒருவர் கதிரையில் அமரவிருக்கும் வேளை குறும்புக்காரன் கதிரையை நகர்த்துகிறான்; 'பெரிய' மனிதரும் சுரப்புச் சக்தியின் நியதிக்குட்பட்ட சடமாகிறார்);

எல்லாத்துறைகளைப் பொறுத்தவரையிலும், படைப்பாற்றல் சார்ந்த அறிவு பூர்வமான, அறிவுணர்வற்ற செயற்பாங்குகளும் இணைப்பை நாடும் செயற்பாடுகளாகவே இக்கால உளவியலால் கருதப்படுகின்றன; முன்னர் தனிவேறுகவிருந்த அனுபவ

அறிவுத்துறைகள் படைப்பாற்றலால் இணைக்கப்படுகின்றன;

இணைப்பாக்கமே விஞ்ஞானியின் நோக்கம்; பழக்கமானவற்றையும் நிலைபெறுடையவற்றையும் அடுத்தடுத்து வைக்க கலைஞன் விழைகிறான். மோதலை விளைவிப்பதே நகைச்சுவையாளரின் நோக்கம். செயல் நோக்கங்கள் வேறுபடுவதால் ஒவ்வொருவரைப் படைப்பாற்றல் எழுப்பும் உணர்ச்சிகளும் வேறுபடுகின்றன; ஆய்ந்தறியும் அவாவைக் கண்டுபிடிப்பு திருப்திபடுத்துகிறது; உணர்வுத் தூய்மைக்கு கலை வழிகோலுகிறது; நகைச்சுவை மனக்காழ்ப்புகளைக் கிளறி அவற்றினால் தீங்கு ஏதும் ஏற்படாதவாறு அவற்றை வெளிப்போக்குகின்றது.

விஞ்ஞானத்தின் எல்லை எது, கலையின் எல்லை எது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது; படைப்பாற்றல் மிக்கவன் இருதுறைகளிலும் குடியுரிமை வகிக்கின்றான் எனக் கேஸ்லர் வற்புறுத்துகிறார். தொடர்ச்சியான ஒரு பட்டையில் அழகையும் சிரிப்பும் இருதுருவ முனைகள்; ஞானியும் கோமாளியும் சகோதரர் என்பதே கேஸ்லரின் கட்சி.

மேற்கத்திய நாடுகளிலே நகைச்சுவையின் இன்றைய நிலை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, இரு முக்கிய காரணிகள் அதனைப்பாதிக்கின்றன எனக் கூறுகிறார்; பொதுசன தொடர்புச்சாதனங்கள், அதிவேகமாக மாற்றமடைந்துவரும் பண்பாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள விழுமியங்கள் சார்ந்த நெருக்கடி. முன்னையது வணிக அடிப்படையில் இயந்திரப்பாங்கான நகைச்சுவை உற்பத்திக்கு ஏதுவாகின்றது; பின்னையது 'கறுப்பு' அல்லது 'அபத்த' நகைச்சுவைக்கு வழிகோலுகிறது.

★

பண்பாடும் இலக்கியமும்

க. சண்முகலிங்கம்

பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் இயக்கு சக்தியாக அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க தனிநபர்கள் விளங்குகிறார்கள் என்பதோர் கருதுகோள் உள்ளது: நியூட்டன், டார்வின் போன்ற விஞ்ஞானிகள், கம்பன், தாகூர், பாரதி போன்ற மகாகவிகள், அலக்சாண்டர், நெப்போலியன் போன்ற அரசியல் தலைவர்கள் ஆகியோர் வரலாற்றின் உந்து சக்திகளாகத் திகழ்ந்தார்கள். இத்தகைய அதிமானிடர்களும் அவர்களைச் சூழ்ந்து செயல்பட்ட அறிவாற்றல் மிக்க 'உள்வட்டம்' ஒன்றும் தான் மனித சமூகத்தின் தலைதிரையை நிர்ணயித்ததாக இக் கோட்பாடு கூறுகின்றது: இந்த உள்வட்டத்திற்குப் புறத்தே உள்ள சாமானியர்களான மக்கள் தொகுதி வரலாற்றின் இயக்கத்தின் முக்கிய பங்கு எதையும் பெறுவதில்லை எனவும் இக் கோட்பாட்டினர் கூறுவர்.

வரலாறு பற்றிய மேற்கூறிய கோட்பாடு பண்பாடு, இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வில் புகுத்தப்படும் பொழுது கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், தத்துவஞானிகள் ஆகியோரே வளர்ச்சியின் தீர்மானமான காரணர்

என்னும் முடிவு தோன்றுகிறது: பரவல் கொள்கை 'பரவல்' என்ற புறக் காரணியை வற்புறுத்துவதன் மூலம் உள் இயக்கம் என்னும் செயல் முறையை எவ்வாறு புறக்கணிக்கின்றதோ அவ்விதமே மேற் கூறிய கோட்பாடும் தனிநபர்களின் சாதனைகளை முக்கியத்துவப் படுத்துவதன் மூலம் உள் இயக்கம் என்னும் செயல்முறையை நிராகரிக்கின்றது. இதனால் ஒரு இனத்தின் அல்லது மொழியின் பண்பாட்டு வளர்ச்சி அல்லது தேக்கம் 'கருவிலே திருவுடைய கலைஞர்களின் அவதாரம்' என்ற தற்செயல் நிகழ்ச்சியால் நிர்ணயிக்கப் படுவதாகின்றது: இத்தற்செயல் நிகழ்ச்சிக்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படலாம்: ஒரு சமூகம் அதிஷ்டம் மிக்கது அல்லது துரதிஷ்டம் மிக்கது எனக் கூறுவது இத்தகைய விளக்கங்களில் ஒன்றே. வங்காளிகள் ஏன் கலைத்துறையில் முன்னேறுகிறார்கள்? காரணம் அவர்கள் அதிர்ஷ்டம் மிக்கவர்கள்! தமிழன் ஏன் பின்நிற்கின்றான்? அது நமது தூர்ப்பாக்கியத்தின் விளைவு! தமிழகம் கலாச்சாரப் பாலைவனமாகவே இருக்க வேண்டுமென்பது

விதி? இந்தப் பாஸ்யில் எப்படி வரையை முளைக்கும்? தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர் சிலர் மத்தியில் நிலவும் இக் கருதுகோளிற்கு தகுந்த உதாரணமாக பின்வரும் கூற்றைக் குறிப்பிடலாம்: "...எந்தச் சமுதாயத்திலும் கலை, இலக்கியம், அறிவுத்துறை வளர்ச்சிகள் சமுதாயத்தின் முழுமையையும் சார்ந்து அமைவதில்லை: அவ்வத்துறைக்கான சூழல், ஓர் உள்வட்டம் உண்டு, இச் சூழலின் உள்வட்டத்தின் ஏற்படும் மறுப்பும் தான் சமுதாயம் முழுமையின் ஏற்படும் மறுப்புமாக அமைகின்றன: கலையின் இலக்கியத்தின் அறிவுத்துறைகளின் பிறப்பும் வளர்ச்சியும் அவ்வத்துறையின் சூழல், உள்வட்டம் ஆகியவற்றின் குணத்தால் பாதிக்கப்படுபவை"

— வெ. சாமிநாதன், நூல்: 'பாஸ்யம் வாழையும்'

சமூகத்தின் மேலோர் குழாம் அல்லது உள்வட்டம் தான் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கின்றது என்று கூறும்பொழுது, ஆற்றல் மிக்க தனிநபர்களின் செயல்கள்தான் வரலாற்றை இயக்குகின்ற தென்ற முடிவு எழுகின்றது. நெருப்பின் உபயோகம், இரும்பின் உபயோகம் என்பன முதல் அணுசக்தியின் கண்டுபிடிப்பு வரை கண்டுபிடிப்புகள் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் வகித்த பங்குகளும்; இக்கண்டுபிடிப்புகளை சமூகத்தின் மேலோர் குழாத்தைச் சார்ந்தவர்களாக உடலுழைப்பால் வாழாது மன உழைப்பை மேற்கொண்டிருந்த அறிஞர்களும் சிந்தனையாளர்களும் செய்தார்கள் என்பதையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை; ஆனால், வரலாற்றின் திசையை மார்பறிய ஒரு கண்டு

பிடிப்பு தோன்றுவதற்கான சமூக நிலைமைகள் என்ன? அக்கண்டுபிடிப்பும், அதை அறிமுகம் செய்து வைத்த அறிஞனும் தோன்றுவதற்கான வரலாற்றுத் தேவைகள் என்ன? என்ற கேள்விகளுக்கு நாம் விடையிறுப்பதில் இருந்து தவறுதல் முடியாது.

பண்பாட்டு இலக்கிய சூழலாற்றில் தனிநபர்களின் பங்கு யாது என்னும் கேள்வியை இன்னொரு விதத்தில் கேட்டுப் பார்க்கலாம். இலக்கியத்தில் புதிய யுகத்தையே உருவாக்கிய மகாகவி ஒருவன் பிறந்திருக்காவிட்டால் குறிப்பிட்ட மொழியின் குறிப்பிட்ட கால இலக்கிய வளர்ச்சியே திசைமாறிச் சென்றிருக்குமா? உதாரணமாக கவிதைத்துறையில் நவயுகத்தை உருவாக்கிய பாரதி என்ற தனி மனிதன் தோன்றியிருக்காவிட்டால் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தன்மைகள் வேறுபட்டனவாக இருந்திருக்குமா? நமது நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தலைவியே சுப்பிரமணியன் என்ற ஒருவன் எட்டைய புரத்தில் பிறந்ததான தற்செயல் நிகழ்வால் நிர்ணயிக்கப்பட்டதா? அவன் பிறந்திருக்காவிட்டால் நமது கவிஞர்கள் இன்னும் பிள்ளைத்தமிழும், உலாவும், தலபுராணமும் தான் பாடிக்கொண்டு இருந்திருப்பார்களா?

'சுவையுதிது; பொருள் புதிது; வளம் புதிது; சொற்புதிது சோதிமிக்க நவகவிதை எந்நாளும் அழியாத மகா கவிதை.....'

என்று பாரதி கூறினானே அதிதகைய புதுமைகள் தோன்றியிருக்க முடியாதா? இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடையை

பண்பாட்டின் ஒரு கூறான விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய உதாரணம் ஒன்றின் மூலம் விளக்குவோம்.

பரிணாமம் என்ற கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பெருமை டார்வின் என்ற விஞ்ஞானியைச் சாரும். அவ்வாறாயின் டார்வின் என்ற தனிநபர் தோன்றியிராவிட்டால் பரிணாமம் என்ற கோட்பாட்டை நாம் அறிந்திருக்க முடியாது என்று கூறலாமா? இல்லை. டார்வின் பிறந்திருக்காவிட்டாலும் இன்னொரு விஞ்ஞானி அதைக் கண்டு பிடித்திருப்பான் என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். தனிநபர்கள் வரலாற்றை உருவாக்குகின்றார்கள் என்பதற்கு மாறாக வரலாற்று புகழ் மிக்க தனிநபர்களை உருவாக்குகின்றது என்பதே உண்மையாகும். சமூகத்தின் குறிப்பிட்டதொரு வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் ஒரு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு நிகழவேண்டிய தவிர்க்க முடியாத அவசியம் எழுகின்றது. அந்தப் பணியை நிறைவேற்றும் தகுதியும் ஆற்றலும் உள்ள ஒருவன் அக் கண்டுபிடிப்பைச் செய்கிறான்.

பரிணாமம் என்ற கோட்பாடு டார்வினால் விளக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல 19-ம் நூற்றாண்டின் நடுக் கூற்றிலே இங்கிலாந்து நாட்டில் இருந்த ஒரு வரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தென்பதையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். ஏன் 19-ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே இக் கொள்கை எழுந்தது. 17-ம் அல்லது 18-ம் நூற்றாண்டில் இது தோன்றியிருக்க முடியாதா? அல்லது 20-ம் நூற்றாண்டில் தான் கண்டுபிடிக்கப்படும் நிலை தற்செயலாக ஏற்பட்டிருக்க முடியாதா? இக் கேள்விகளுக்

கான விடையில் ஒரு உண்மை தெளிவாகிறது. 18- 19-ம் நூற்றாண்டுகளில் மேல்நாட்டில் தோன்றிய தொழிற் புரட்சியின் விளைவாக வளர்ச்சியடைந்த விஞ்ஞான உயிரியல் துறையில் பரிணாமம் என்ற கோட்பாட்டை வரலாற்றின் குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வேண்டிய சமூக ரீதியான அவசியத்தை உண்டாக்கியது. இந்த அவசியமான நிகழ்ச்சி ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகள் முன்பின்னாக நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு நூற்றாண்டு பிந்தியோ அல்லது முந்தியோ நிகழ்ந்திருத்தல் முடியாது. அத்தோடு இந்த அவசியத்தை டார்வின் என்ற தனிமனிதன் இல்லாவிட்டால் ஐரோப்பாவில் அன்றைய காலகட்டத்தில் விஞ்ஞானத்துறையில் உழைத்த முன்னணி வீரர் யாராவது ஒருவர் நிறைவேற்றியிருப்பார்.

நவீன காலத்தின் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் பலவற்றை ஒரே சமயத்தில் இருவர் அல்லது பலர் தனித்தனியாகக் கண்டுபிடித்திருப்பதை நாம் உதாரணமாகக் காட்ட முடியும். டார்வினுடைய பரிணாமக் கொள்கையின் கூறுகளான 'இயற்கைத் தேர்வு' 'மாறுபாடு' என்னும் இரு விடயங்களையும் டார்வின் தம் கோட்பாட்டை வெளியிட்ட 1858-ம் ஆண்டிலேயே வலஸ் என்னும் பெயருடைய இன்னொரு விஞ்ஞானியும் வெளியிட்டார். ஆனால் இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ளாமலே தனித்தனியாக இவ்வுண்மைகளை ஆய்வு மூலம் கண்டறிந்தனர். இது மட்டுமல்ல, ஒக்பேர்ன் என்னும் சமூகவியலாளர் நவீன காலத்தில் இவ்விதமாக ஏறக்குறைய ஒரே சமயத்தில் பலரால் கண்டு

பிடிக்கப்பட்ட 943 வீஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். நெப்பியூன் என்றும் கிரகத்தை அடம்ஸ் என்பவர் கண்டுபிடித்த அதே ஆண்டில் (1848) லெவரியர் என்பவரும் கண்டுபிடித்தார்: 1611-ம் ஆண்டில் சூரியனில் உள்ள சகும் புள்ளிகளை கவிலியோ, பப்ரிகஸ், ஷினர், ஹரியட் என்ற நால்வரும் தனித்தனியே கண்டுபிடித்தனர். நைதரசன் பிரிகை பற்றி ரதர் போர்ட் 1772-ல் கண்டுபிடிக்க, இதே உண்மையை ஷீல் என்பவர் 1773-ல் தம் ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்தார். ஒக் போன்சு தயாரித்துள்ள பட்டியல் வீஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத அவசியம் எழுகின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றதல்லவா? எனவே நியூட்டன், டார்வின், ஐன்ஸ்டீன் என்ற தனிநபர்களும் அவர்களைச் சார்ந்த உள்வட்டம் ஒன்றிற்கும் மேலானதான அடிப்படையான சமூக சக்திகள் கண்டுபிடிப்புகளின் பின்னணியில் செயல்பட்டன என நாம் கூறலாம்;

பரிணாமம் என்ற கோட்பாடு ஏன் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த தனிமனிதன் ஒருவனால் தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்? இத்தியாவில் அல்லது இலங்கையில் இருந்த ஒருவரால் ஏன் அது கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை? இத்தற்கான பதில் இத்தியாவிலோ இலங்கையிலோ அத்தகைய கண்டுபிடிப்பு எழுவதற்கான சமூகச் சூழலும் அவசியமும் இருக்கவில்லை என்பதும் தொழிற் புரட்சியின் மையங்களாக விளங்கிய மேற்கத்தைய நாடுகளில் ஒன்றில் தான் அத்தகைய மனிதர்கள்

உருவாக முடியும் என்பதுமே ஆகும்;

டார்வின், நியூட்டன் முதலியோர் மிகுந்த நுண்ணறிவு படைத்தவர்கள் என்பது உண்மையே: அவர்களின் நுண்ணறிவும் முனை ஆற்றலும் தான் கண்டுபிடிப்புகளின் பிரதான காரணிகள் அல்ல: நுண்ணறிவும் முனை ஆற்றலும் இன, மத, மொழி பிரதேச வரையறைகளைக் கடந்து எங்கும் பரவலாக உள்ளன. டார்வின் என்ற நுண்ணறிவுடைய நபர் செயல்பட்ட சமூகச் சூழலுக்கும், ஆத்தனி நபர் சமூக உறவு முறையில் என்ன பங்கை வகித்தார் என்பதும் தான் முக்கியமானவை. அதாவது வீஞ்ஞான முன்னேற்றம் அடைந்து வரும் கைத்தொழில் நாடொன்றில் உயிரியல் அறையில் உழைத்த முன்னணி வீரர்களில் ஒருவர் என்ற பாத்திரம் அவருக்கு இருந்தது என்பதே பிரதானம். அமெரிக்க செவ்வீந்திய நாடொடி இனக்குழு ஒன்றின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் உந்தத் தனி நபர் தப்பித்தவர்ப் பிரந்தார் எனக் கொள்வோம்: அவரின் முனையாற்றல் அடையக் கூடிய சாதனை எல்லைகள் எவை? ஒரு புதுமையான சடங்கு முறையைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம் அல்லது திறமைமிகு போர்த்தளபதியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பரிணாமம் பற்றிச் சிந்தித்திருத்தல் முடியாது.

டார்வின், நியூட்டன் போன்றோர் வரலாற்றை உருவாக்கிய அதிமனிதர்கள் அல்லர்; வரலாற்றே அவர்களை உருவாக்கியது. வரலாற்றின் சாதனை ஒன்றின் மகிமையை இவர்கள் மேல் ஏற்றிப் பாரக்கும் பொழுது இவர்கள் அதிமனிதர்களாக விசுவரூபம்

பெறுகின்றனர்: உயிரியல்துறையின் புகழ் பெற்ற கோட்பாடொன்றை டார்வின் வெளியிட்ட அக்கணடே ஏனைய தனிமனிதர்கள் அக்கீர்த்தியைப் பெறும் வாய்ப்பை சமூகம் இல்லாமல் ஆக்கிவிடுகிறது.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் தனிநபர் பங்கு பற்றிக் குறித்த மேற்கூறிய விளக்கங்கள் இலக்கியம் உட்பட பண்பாட்டின் சகல கூறுகளுக்கும் பொருந்துவனவே. பாரதி என்னும் தனிமனிதன் மகாகவியாகும் தகுதியை எப்படி அடைந்தான் என்னும் கேள்விக்குத் திரும்ப வருவேனம். பாரதி என்ற தனிமனிதன் பிறந்திருக்காவிட்டாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியின் உள்ளார்ந்த இலக்கிய விதிகளின்படி இலக்கிய அரங்கிலே 'எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு' இவற்றினைப் பண்புகளாகக் கொண்ட கவிதைகள் புனையும் கவிஞர்களின் தோற்றம் தவிர்க்க முடியாத விதியாகியது. இந்தச் சமூக அவசியத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிய தமிழ்க் கவியே பாரதி. அதை நிறைவேற்றக் கூடிய அறிவும் ஆற்றலும் பாரதிக்கு இருந்தது; அவன் இல்லாவிட்டால் அந்தப் பணியை யார் யாரே நிறைவேற்றியிருப்பார்கள்.

'வரலாற்றில் தனிநபர் வகிக்கும் பாத்திரம்' என்னும் நூலிலே பிளாக்கன்ஸ் என்னும் அறிஞர் தனிநபர்களால் வரலாற்றின் பொதுப்போக்கு மாற்றப்பட முடியாது எனவும் இரண்டாம் பட்சமான சின்னஞ்சிறு அம்சங்களில் மட்டும் தனிநபர்கள் தம் சுவடுகளை பதித்துச் செல்லலாம் என்றும் விளக்

குகிறார்; இதே போன்றே பாரதி என்ற தனிநபர் இருந்திருக்காவிட்டால் எமது தமிழ்க் கவிதை சின்னஞ்சிறு அம்சங்களில் வேறுபட்டிருக்கலாம்; ஆனால் கவிதையின் பொதுப்போக்கு மாறியிருக்காது என நாம் துணிந்து கூறலாம். பிளாக்கனின் பின்வரும் கூற்று இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தும்:

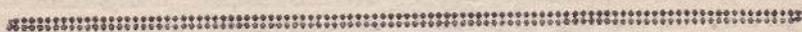
"செல்வாக்குள்ள தனிநபர்கள் தமது அறிவு சம்பந்தப்பட்ட, தன்மை சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட குணவிசேசங்களின் காரணமாக நிகழ்ச்சிகளின் தனித்தனி விசேசாம்சங்களையும் அந்நிகழ்ச்சிகளின் தனிப்பட்ட பின்விளைவுகளையும் மாற்ற முடியும். ஆனால் அந்நிகழ்ச்சிகளின் பொதுவான போக்கை அந்தத் தனிநபர்களால் மாற்ற முடியாது. அந்தப் பொதுப் போக்கை வேறு சக்திகளே நிர்ணயிக்கின்றன"

பண்பாட்டு, இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகளில் தனிநபர்களையும் அவர்களின் ஆக்கங்களையும், அதற்கும் சமூக உறவும் பின்னலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தி ஆராய்தல் முடியாது என்பதையே வரலாற்றில் தனிநபர் பங்கு பற்றிய ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது; காலியம், நாவல், சிறுகதை பிரபந்தம் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களும், அவ்வக்கால சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்து ஆராயப்பட வேண்டியனவே. உதாரணமாக நாவல் என்னும் இலக்கிய வடிவம் தோன்றுவதற்கு குறிப்பிட்ட சமூக வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகள் அவசியமானவை; நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் ஏனைய இலக்கிய வகைகளில் இருந்து அடிப்படையான தன்மை வேறுபாட்டை உடையது. இத்

தன்மை வேறுபாடுகள் எவை? நாவல் இலக்கியத்தின் உலகளாவிய பொதுப் பண்புகளாக—சிறப்பியல்புகளாக—யதார்த்தம் தனிமனித வாழ்தம் என்னும் இரு பண்புகளை அறிஞர் சுட்டிக் காட்டுவர். இச் சிறப்பியல்புகளுக்கும் நவீன கால சமூக நிலைமைகளுக்கும் நெருங்கிய உறவு உண்டு, வேறு சொற்களில் கூறுவதாயின் முதலாளித்துவத்திற்கு முற்பட்ட சமூகச் சூழலில் நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் தோன்ற முடியாது எனலாம்.

‘தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவல் சிலப்பதிகாரம்’ என்ற கூற்றினை எடுத்துக் கொள்வோம். நாவலின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் குறிப்பிட்ட

சமூக உறவுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டதென்ற உண்மையை இக்கூற்று மறுக்கின்றதல்லவா? பரிணாமம் என்னும் நவீன உயிரியியல் கொள்கையை மாணிக்க வாசகர் அறிந்திருந்தார். அணுக்கரு பௌதீகம் பற்றி இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே சமண முனிவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பன போன்ற கருத்துக்களும் இதற்கு ஒப்பானவையே. இத்தனைக்கும் புறநிலைமைகளுக்கு உள்ள உறவையும் சமுதாய அடித்தளத்திற்கும் தத்துவம், கலை, சட்டம் முதலிய மேல் கட்டுமானத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தையும் மறுக்கும் ஆய்வு முறைகளை நம்மைத் தவறான பாதைக்கே இட்டுச் செல்லும்; ★

பிரிட்டிஷ் அரசின் கலைக் கவுன்சில், ரே ரிச்சர்ட்டஸ் என்னும் ‘நவீன கலைஞருக்கு’ அண்மையில் 500 பவுன் மானியம் அளித்தது. தெருவினுள்ள குப்பை கூளங்களைச் சிற்ப வடிவத்தில் குவிக்கும் திறமை பெற்றவராம் இந்த ‘நவீனக் கலைஞர்’ எனவே அவருக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறதாம்: ‘கடினமாக எழைக்கும் நமது சுரங்கத் தொழிலாளரின் வரிப்பணத்தை இப்படி வீணாக்கலாமா?’ என்று ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கேட்டபொழுது, பிரிட்டிஷ் கலைக் கவுன்சில் அதிகாரி இவ்வாறு பதில் அளித்தார்: ‘இப்படிப்பட்ட நவீனக் கலையை ஆதரிக்காவிட்டால் இந்நாட்டின் கலை மரபு அழிந்துவிடும்’

இங்கிலாத்திலுள்ள பார்த்தினோஸ் பாங்கு அண்மையில் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டது. மேரி ஃப்ரேசர் என்பவர் கொள்ளைக் காரர்களைப் பற்றிய தகவலைப் போலீசுக்குத் தெரிவித்தார். ஆனால் போலீசோ, பாங்கோ அவருக்குப் பரிசு தரவில்லை. இரண்டு துப்பறியும் நிபுணர்களின் சிபாரிசுப்படி, பரிசுப் பணமாக 2,275 பவுன்கள், யாரோ ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்டது: இதன் ரகசியம் என்ன? பாங்குக் கொள்ளையரும் அந்தத் துப்பறியும் நிபுணர்களில் ஒருவரும் நண்பர்கள்; எனவே. அவர்களுக்கு வேண்டியவருக்கு — அந்த யாரோ ஒருவருக்கு — பரிசுத் தொகையான 2,275 பவுன்கள் வழங்கப்பட்டன.

மக்களா? பண்டாகனா? எது முக்கியம்?

அரசியல் மாணவன்

ஸ்டொக்ஹோம் சமாதான வேண்டுகோளை ஆதரிக்கும் இயக்கம் ஒன்றின் பிரதிநிதிகளுக்கு ஆகஸ்ட் 83-ம் திகதி வெள்ளை மாளிகை கதவடைப்புச் செய்தது.

ஆறு விதமான பயங்கர ஏவுகணைகளைத் தயாரிப்பதற்கும், நியூட்ரன் குண்டை உற்பத்தி செய்ய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கவும் கார்ட்டர் நிர்வாகம் செய்துள்ள முடிவு குறித்து ஜனாதிபதி கார்ட்டரிடம் தெரிவிப்பதற்குச் சென்ற பிரபல அமெரிக்க எழுத்தாளர், பெரிய தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர், தத்துவப் பேராசிரியர் மற்றும் பலரடங்கிய இப் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படவில்லை?

ஜீவாதாரம் மிக்க பிரச்சினை ஒன்று குறித்து ஜனாதிபதியுடன் பேசுவதற்கு வெள்ளைமாளிகை மறுப்புத் தெரிவித்ததனால், வெள்ளைமாளிகையை நோக்கிப் பகிரங்கக் கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. 120 நாடுகளிலிருந்து 40 கோடிப் பேர் ஜனாதிபதி கார்ட்டருக்குக் கடிதம் ஒன்றை அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள். ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துமாறு வெகுஜனப் பேரழிவுக்கான சகல ஆயுதங்களையும் வற்புறுத்தும் ஸ்டொக்ஹோம் சமாதான வேண்டுகோளில் கைச்சாத்திட்டவர்களின் தொகை இதுதான்:

கேடு கெட்டதொரு மூளை யிலிருந்து உருவான நாசகார ஆயுதமான நியூட்ரன் குண்டு

முதலாளித்துவ அமைப்பு முழுவதினதும் ஒரு உற்பத்திப் பொருளாகவேயுள்ளது: அது மனிதர்களனைத்தையும் கொன்று குவித்து, பொருட்களுக்கும், சொத்துக்களுக்கும் சேதம் சிறிதும் ஏற்படுத்தாதிருப்பதின் மூலம் முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்குச் சேவை செய்கிறது.

எல்லா அழிவாயுதங்களிலும் மனிதாபிமானமற்றது எனக் கூறப்படும் இந்த நியூட்ரன் குண்டு, வாழிவிடனதும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைக் கோட்பாட்டின் மனிதாபிமான அடிப்படையை அம்பலப்படுத்துகிறது. இறுதியாக, மனிதரைக் கொன்றொழிக்கும் ஆயுதங்களுடன், போருபாய சமநிலையைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ள விரும்புவது கிழக்கா அல்லது மேற்கா என்பதை உலகம் இன்று காணக்கூடியதாயுள்ளது:

ஜிம்மிக்கார்ட்டருக்குத் தாம் எழுதிய பகிரங்கக் கடிதத்தில் ஸ்டொக்ஹோம் சமாதான வேண்டுகோளை ஆதரிக்கும் இயக்கத்தினர், நியூட்ரன் குண்டுக் குறித்து ஏவுகணையும், ஆயுதப் போட்டியில் அமெரிக்காவை 'புதியதும் அபாயகரமானது' மான ஓர் உயர் கஸ்டத்து'க்குச் செல்லும் வழியைத் திறந்து விட்டுள்ளன என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

'உலகிலுள்ள சகல விதமான அணுவாயுதங்களையும் அகற்றுவது' என்ற வாக்குறுதியிலிருந்து இன்றைய நிர்வாகம் விலகிவிட்டது. — உரவிவிட்டனின்

ஆயுத செலவீனத்தை அதிகரிப்பது என்ற ஜாதிபதியின் ரகசிய ஆணையைத் தொடர்ந்து, நேட்டோவுக்கான அமெரிக்க நிதி வழங்கலில் ஆண்டுக்கு மூன்று சதவீத அதிகரிப்புக்கான தீர்மானமும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவையனைத்தும் அழிவுக்கான மாரீக்கத்தை நோக்கிய செயல்களாகும்.

கேந்திர முக்கியத்துவமிக்க ஆயுதங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் 2-வது உடன்படிக்கை ஏற்படுவதை இவையாவும் ஏற்கனவே தடுத்துவிட்டன. கேந்திர முக்கியத்துவமிக்க ஆயுதங்களைக்

கட்டுப்படுத்தும் (சால்ட்) பேச்சுவார்த்தைகள் 1-ன் இறுதி நாள் அக்டோபர் 3-ம் திகதியாகும். இவை மேலும் தொடரப்படுவதற்கான அறிகுறிகள் இல்லை. இதற்கான பொறுப்பு யாரைச் சாரும் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததே.

*மக்களின் ஆர்வத்துக்கே நலன்களுக்கே கவனம் செலுத்துங்கள். பண்டாகனுக்கல்ல; பண்டாகளைவிட மக்களும் அவர்களது பிரச்சினையும் தலையானவை' என்று பகிரங்கமாகக் கடிதம் வலியுறுத்துகிறது.

★

புளுடோனியம் குண்டு

மனித குலம் இன்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கலாம்! ஏனெனில் அது தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் அணுகுண்டு, ஹைட்ரஜன் குண்டு, நியூட்ரன் குண்டு ஆகிய அணுவாயுத வளங்களில் நான் காவதாக புளுடோனியம் குண்டும் சேர்ந்துவிட்டது.

இந்த மாபெரும் கைங்கரியத்தை அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் செய்துள்ளனர். எந்தக் கழிவுப் பொருட்களையும் வீணாக்காது ஆக்க (!) ரீதியில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு பெரும் ஆர்வம். எனவே அவர்கள் ஊக்கமுடன் உழைத்தார்கள்.

உழைப்புப் பயனின்றிப் போகுமா? அணுசக்திக் கழிவை மீண்டும் விருத்தி செய்யும்

அமைப்பு இல்லாமலே அக்கழிவைக் கொண்டு நியூட்ரன் குண்டை உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதை முதலில் அவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். பின்னர் புளுடோனியத்தை மேலதிகமாகப் பெறாமலே அணுசக்தி நிலையத்தின் கழிவுகளிலிருந்து புளுடோனியம் குண்டை உருவாக்கலாம் என்பதைக் கண்டு பிடித்தார்கள்.

அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளின் சாதனையே சாதனை! மனித குலத்தின் மீது அவர்களுக்குள்ள பற்றுதல்தான் எத்தனை!

32 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜப்பானில் இரண்டு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. ஒன்று ஹிரோஷிமாவில், அடுத்தது நாகாசாகி

யில், இவை பலலாயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொன்றொழித்தன. 350,000 பேர்களை இக் குண்டுகளின் கதிர் வீச்சுப் பாதித்தது.

இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சியுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிக அநிபமாகப் பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த விஞ்ஞானிகளுக்கு, பலன்ஹிரோஷிமாவில் வீசப்பட்டதைப் போல் 40 லட்சம் குண்டுகளுக்கு சமமான அணுவாயுத சேமிப்பை உலகம் இன்று கொண்டிருக்கிறது. நாகஸானியை நிர்மூலமாக்கிய புளுடோனியம் குண்டு 10 கிலோகிராம் களைக் கொண்டது. ஆனால் அடுத்த பத்தாண்டுகளுக்குள் 10 லட்சம் கிலோகிராம்கள் கொண்ட இந்த நாசகார புளுடோனியம் குண்டுகளைச் சேமிப்பில் வைத்திருக்கும் திட்டம் இன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் எதிலுமே முன்னுதாரணமாக நிற்பவர்கள். அணுசக்தி நிலையங்களில் ஏற்படும் கழிவுகளின்றித்தே புளுடோனியம் குண்டைத் தயாரிக்க முடியும் என்பதைக் காட்டிவிட்டார்கள். அதாவது அணு உலைகளைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளுக்கு இத்தகைய குண்டை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பாதையைத் திறந்து விட்டுள்ளார்கள்.

இதன் பலன் 1968-ம் ஆண்டின் அணுவாயுத உற்பத்தித் தடை உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டாத 50-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் 1980-ல் இக் குண்டுகளைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் இறங்கும் சாத்தியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

மேற்குலகில் உள்ள சிந்தனைத் திறன் ஆற்றவர்கள் புளு

டோனியம் குண்டுகளின் உற்பத்தி குறித்து பல நியாயங்களைக் காட்டக்கூடும். ஆனால் இந்த நியாயங்கள் அனைத்தும் உலக மக்களின் கண்களில் மண் தூவுவதற்கொப்பாகும்.

அணுவாயுத வெடிப்பின் பாதிப்புக்கள் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே தெளிவாகும் என்பதை நிபுணர்கள் அறிவர்: ஹிரோஷிமா, நாகஸாகி நகரங்களின் துயர அணுவவங்கிகள் இதற்குச் சான்று.

அமெரிக்கா தற்போது உருவாக்கியுள்ள புளுடோனியம் குண்டு, அணுவாயுத உற்பத்தித் தடைக்கான உத்தரவாதங்களைத் தகர்த்துள்ளது.

மனிதகுலம் உடனடியாகத் தனக்கேற்படும் ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு புளுடோனியம் குண்டு உற்பத்தித் தடைக்கான உத்தரவாதங்களை உருவாக்க வேண்டும். அணு சாதனங்களை தொழில் நுட்பங்களை வினியோகிக்கும் நாடுகள் இந்த விவகாரத்தில் மிகப் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

அணுசக்தியை சமாதான நோக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்துவதைச் செயல்படுத்தும் துறையில் உடனடியான சர்வதேச ஒத்துழைப்பை மேற்கொள்வது, இன்றைய அரசியலிலும், பந்தோபஸ்திலும் ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைப்பாட்டிண்கீழ் அவசர அவசியமாகியுள்ளது. இல்லையெனில் இறுதியில் மனித நாகரீகத்தின் அடிவேர் கூட உலகிலிருந்து மறைந்து விடலாம். ★

மென்மை உள்ளம் படைத்த புரட்சிவாதி

ஐ. ஆர். அரியரத்தினம்

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியுடன் தொடர்புள்ள ஆசிரியர்களில் அமரர் மு. கார்த்திகேசனே எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்று மேம்படுத்திகழ்ந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை; எந்தவித பண பலமுமின்றி, 1954-ல் மாநகரசபை உறுப்பினராக — அதுவும் உள்ளூராட்சி அரசியலில் 'பெரிய புள்ளி' யாக அதுவரை விளங்கிய ஒருவரை 'வெளியூராணு' க் விருந்தும் தோற்கடித்து — தெரியப்பட்டாரென்றால், அது அவர் மீது மாணவர்களும் பெற்றோரும் கொண்டிருந்த அன்பையும் பெருமதிப்பையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

அவர் மென்மையுள்ளம் படைத்தவர், தற்பெருமை அற்றவர்; எந்த நேரத்திலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் உதவிக் கரம் நீட்டத் தயங்காதவர். இக்குணங்களே எல்லோரையும் அவர்பால் ஈர்த்தன. ஆனால் இந்த மென்மையுள்ளத்தில் புரட்சித் தீ கனன்றது. இதை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களே அறிவர்.

1930-களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அவரோடு நான் மிகவும் நெருங்கிப் பழகினேன்; அப்பொழுதுதான் அவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கல்லூரியில் (அப்போதைய பெயர்) சேர்ந்தார். கல்லூரிப் படிப்பை மலேசியாவில் முடித்துவிட்டு உயர்படிப்பிற்காகத் தாயகம் வந்திருந்தார். அவரது வாழ்க்கைப்

பின்னணியும் அன்றைய காலகல்வி முறையும் அவரை ஒரு 'துரை' யாக உருவாக்கியிருக்க வேண்டும்; அதுவே அக்காலக் கல்வி நிறுவனங்களின் குறிக்கோளாயிருந்தது. ஆனால் நுண்ணுணர்வு படைத்த அவரது உள்ளம் இந்நிறுவனங்கள் திணிக்க முயன்ற அன்னிய விழுமியங்களை அறவே வெறுத்தது. உணர்ச்சிமிக்க புரட்சிவாதியாக அவர் மாறினார்.

1930-இல் ஐக்கிய சோசலிச கட்சியை நிறுவ முன்னின்று உழைத்த புரட்சிகர மாணவ முன்னோடிகளுள் கார்த்தியும் ஒருவர். மாணவத் தலைவர் என்ற முறையில் அவருடைய முக்கிய பணிகளுள் ஒன்று 'மாணவர் செய்தி' என்ற பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தமையே. வாரந்தோறும் இப்பத்திரிகையை வெளியிடுவதற்கு அவரும் வேறு சில திறமைசாலிகளும் நீண்ட காலமாக உழைத்தனர். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏதேச் சாதிகாரத்திற்கு எதிராகவும் அதன் அடிவருடிகள் பல்கலைக் கழகத்தைத் தாண்டோன்றித்தனமாக நடாத்திவந்ததை எதிர்த்தும் இப்பத்திரிகை மேற்கொண்ட இயக்கம் மாணவர்களை விழிப்புணர்வு பெறச் செய்தது.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிறுவப்பட்ட காலகட்டத்திலேதான் கார்த்தியும் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளியேறினார். யூலை 3, 1943-இல் நிறுவப்பட்ட, இக்கட்சியின் ஸ்தாபகர்

களில் கார்த்தியும் ஒருவர். ஆரம்பத்திலிருந்தே முழுநேரக் கட்சி ஊழியராக — மிகச் சொற்ப ஊதியத்திற்கு — அவர் கடமையாற்றினார். அப்பொழுது அவரது முக்கிய பணி கட்சியின் ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையான 'போவட்' ஐ வெளியிடுவதே. அவர் பத்திராதிபராக மட்டுமல்ல, அச்சுக்கோப்பாளனாகவும், பத்திரிகை விற்பனையாளனாகவும் கடமையாற்றினார். இவையெல்லாவற்றிற்கும் அவர் பெற்ற ஊதியம் மிகச் சொற்பமானதே. ஆனால் எதுவித முனுமுனுப்புமின்றி அவர் பல ஆண்டுகளாக இவ்வாறு கடமையாற்றினார். இதே காலத்திலேதான் அவர் திருமணம் செய்து இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார். கட்சிக் காரியாலயத்திலேயே கடமையாற்றுவதற்கு அவரது உள்ளம் உந்தியபோதிலும் அவர் பெற்ற ஊதியத்தில் கொழும்பிலே குடும்பவாழ்வு நடாத்துவது முடியாத காரியமாயிற்று. அப்பொழுதுதான் யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தத் தீர்மானித்தார். அவரது வாழ்க்கைப் படலத்தின் மிகப் பயனுள்ள சுட்டம் இத்துடன் ஆரம்பமானது. அவரது ஆசிரிய வாழ்வை விரித்துரைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; அது எல்லோரும் அறிந்ததே; தனது ஓய்வு நேரத்தில், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ்க்கிளையைக் கட்டியெழுப்ப முனைந்தார்.

அமரர் பி. கந்தையா, காலஞ்சென்ற ராமசாமி ஐயர், எம். சி. சுப்பிரமணியம், ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம் போன்றோருடன் இணைந்து யாழ்: மாவட்டத்தில் கட்சியின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டார். இது அன்றும் இன்றும் இடர்

மிக்க பணியே. பழமைபேண்மனப்பான்மையும், சாதி முறையும் இங்கு வேரூன்றியிருந்ததுடன், இலங்கை முழுவதும் ஆதரவு திரட்ட முயன்ற கட்சியை சிறுபான்மை இனம் சந்தேகத்தண்ணுடன் நோக்கியமை இயல்பே. ஆனால் மாநகரசபை உறுப்பினராகவும், பாராளுமன்ற வேட்பாளராகவும் அவர் ஆற்றிய சேவைகளும், நடாத்திய இயக்கங்களும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி குடாநாட்டில் பிரபல்யம் அடைவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தன.

சோசலிச குறிக்கோள்களை உடையவர்கள் இத்தகைய குறிக்கோளற்றவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதை விரும்பாதவர்களில் கார்த்தியும் ஒருவர். இதன் விளைவாகக் கட்சியுடன் அவருக்கிருந்த தொடர்பு 1963 இறுதியில் அறுந்தது. இவரது முடிவையிட்டு கட்சித்தொழிலர்கள் மனம் வருந்தியதுடன் இறுதிவரை அவர்மீது பாசம் கொண்டிருந்தனர்.

முற்போக்குவாதிகள் மிகக் கஷ்டமான நிலையை எதிர் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துள்ளார். எனது பழைய நண்பருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் இந்தநேரத்தில், அவரது வாழ்வு வீண்போகவில்லை, அவரது அரும் பெரும் குணங்கள் அவரது சீடர் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றேன்;

புகோவ்ஸ்கி முதல்

பிளோஷே வரை

அமெரிக்க ஜனாதிபதி கார்ட்டர், விளடியிர் புகோவ்ஸ்கியைச் சந்தித்து ஆறுமாதங்கள் கடந்து விட்டன. ஏறத்தாழ ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் தான் ஜனாதிபதி கார்ட்டர் சிலி இராணுவ ஆட்சியின் முதல்வர் அகஸ்தோபிளோஷேயையும் சந்தித்தார். இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் ஹிட்லரைட் ஊடுருவல்காரர்களுடன் சோரம் போரான சோவியத் - விரோத ஸ்தாபனமாகிய 'என்.டி.எஸ்' ஸ்தாபனத்தின் ஏஜண்டாக மாறிய புகோவ்ஸ்கி சோவியத் அரசாங்கம் தூக்கியெறியப்பட வேண்டுமென குரலெழுப்பிக் குரலெழுப்பியே சர்வதேச புகழ் சட்டியவன். கெடுபிடி யுத்தப் பிரச்சாரகர்கள் இவனை ஒரு 'தியாகி' என்றும் சோவியத் யூனியனில் 'மனித உரிமைகள் நசுக்கப்படுவதை' பகிரங்கப் படுத்த வந்த ஒரு 'தேவதூதன்' என்றும் வர்ணிக்கத் தலைப் பட்டுள்ளனர்.

மேற்குலகிலுள்ள பலர் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக உளவியல் ரீதியில் யுத்தத்தை நடாத்தி வரும் புரளிக்காரர்களின் 'கயிறு'களை விழுங்கவும் செய்துள்ளனர். புகோவ்ஸ்கிக்கும் ஜனாதிபதி கார்ட்டருக்கும் மிடையில் நடைபெற்ற சந்திப்பினை இவர்கள் மனித உரிமைகளின் பாலான கரிசனையின் உந்தலினால் நிகழ்ந்த ஒரு சந்திப்பாகக் கருதினர். வாஷிங்டனினது 'தார்மிக்' ராஜதந்திரத்தின் ஒரு வெளிப்பாடெனவும் இச்சந்திப்பு வர்ணிக்கப்பட்டது.

ஆனால் சிலிய தேசபக்தர்களை இடையறாத ஹிம்னைக்குட்படுத்தி வரும் கொலைகாரன் பிளோஷேயை ஜனாதிபதி கார்ட்டர் சந்தித்ததுடன் வாஷிங்டனின் தார்மிக் ராஜதந்திரம் பற்றி உருவாக்கப்பட்ட மாயைகள் மறையத் தொடங்கின. வத்திக்கன் முதல் ஐ.நா: சபை வரை சிலி பாசில ஆட்சி பற்றி எழுப்பப்பட்டு வரும் கண்டனக் குரல்களுக்குக் கிஞ்சித்தேனும் செவி சாயக்காது சர்வாதிகாரி பிளோஷேயுடன் கார்ட்டர் சரஸ்மாட முன்வந்தது மனித உரிமைகள் பால் இவருக்குள்ள கரிசனை பற்றிய நியாயமான சந்தேகங்களை எழுப்பியுள்ளது.

ஜனாதிபதி பிளோஷேவுடன் தாம் மனித உரிமைப் பிரச்சினை பற்றி விவாதித்ததாகவும், சிலி நாட்டில் மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்த சில நடவடிக்கைகளைத் தான் மேற்கொண்டு வருவதாக பிளோஷே விவரித்ததாகவும் கார்ட்டர் கூறியுள்ளார். கடந்த காலத்தில் சில பிரச்சினைகள் உருவாகி வந்த தென்னவோ வாஸ்தவமாயினும் சில மாதகாலத்தினுள் இவை சரிசெய்யப்பட்டு விட்டதாகவும் சிலி ஜனாதிபதி கூறியதாகவும் கார்ட்டர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனாலும், சிலி இராணுவ ஆட்சியின் தலைவர்கள் சிலியில் "தனி மனிதனுக்கு உரிமைகளை வழங்குவது பற்றி முற்றிலும் வேறான வியாக்கியானத்தையே தருகின்றார்கள். பிளோஷேயை

ஜலதிபதி கார்ட்டர் சந்தித்த தன் மறுதினம், சிலி இராணுவ பொலிஸின் முதல்வர் ஜெனரல் செஸர் மென்டோஸா 'ஜனநாயகத்துக்கு மீளுவதற்கு சிலி மக்கள் இன்னும் பக்குவம் பெறவில்லை' என்று கூறியுள்ளார். இதற்கு ஒரு சில தினங்களுக்குப் பின்னர் 'எந்த ஒரு நாட்டினைச் சந்தோஷப்படுத்தவோ, எந்த வட்டாரத்திலிருந்து வரக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு அடிபணிந்தோ சிலி தனது பாதையை விட்டு விலகிச் செல்லாது' என பிளேஷே அவர்களே பிரகடனஞ் செய்துள்ளார்.

ஒரு புறத்தே சிலி இராணுவ ஆட்சியை 'ஜனநாயகமயப்படுத்த' ஜலதிபதி கார்ட்டர் முயலுவதாகவும், மறுபுறத்தே சிலி சுயாதீனமான கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாகவும் காட்டுவதற்கு சில பிரச்சாரகர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

இந்த நிலையில் 'தார்மீக' ராஜதந்திரத்தைக் காட்டிலும் மூலாதார மனித ஒழுக்கம் தொடர்பான இரு விஷயங்கள் பளிச்சென்று எமது கவனத்தை ஈர்ப்பனவாயுள்ளன. முதலாவதாக, பிளேஷே - கார்ட்டர் சந்திப்பானது சிலியில் அயண்டே அரசாங்கம் கவிழ்க்கப்பட்டதன் நாலாவது ஆண்டு நிறையும் தருணத்தில் நடைபெற்றுள்ளது. லத்தீன் அமெரிக்க வரலாற்றில் மிக ஜனநாயக ரீதியான ஒன்றாக உருவாகிய அரசு புரட்சிச் சதி மூலம் கவிழ்க்கப்பட்டதன் நாலாவது ஆண்டு நிறையும் தினத்தை சிலியின் முதலாம் நம்பர் கொலைகாரனைச் சந்திக்க கார்ட்டர் தேர்ந்தெடுத்தது நிஜத்தில் அகஸ்மாத்தானது தானா?

இரண்டாவதாக, பனாமா கால்வாய் உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடும் வைபவத்தை சாக்காக வைத்துக் கொண்டே பிளேஷே வாஷிங்டனுக்கு வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்தப் பனாமா கால்வாய் விவகாரம் ஒன்றே மனித உரிமைகள் பால் எந்த அளவுக்கு அமெரிக்கா கரிசனை கொண்டுள்ளது என்பதைக் காட்டப் போதுமானதாகும். பனாமியர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைத் தனது காலடியில் போட்டு மிதித்துக் கொண்டு, அவர்களின் சொந்த தாயகத்தின் நடுவே தனது கொடியை அமெரிக்கா பறக்க விட்டுள்ளது.

பிளேஷே வாஷிங்டனில் வைத்து கைச்சாத்திட்ட பனாமா கால்வாய் உடன்படிக்கையின் பிரகாரம், இன்னும் பலப்பல தலைமுறைகளுக்கு பனாமாவில் அமெரிக்காவின் கொடியே பறந்து கொண்டிருக்கும். இந்த ஒருதலைப்பட்சமான உடன்படிக்கையை ஆட்சேபித்து, மெக்ஸிக்கோ ஜலதிபதி வாஷிங்டனுக்கு விஜயஞ் செய்யவும் மறுத்துவிட்டார்.

புகோவ்ஸ்கியின் இப்பிரகடனம் பாசிஸ்ட் 'மேனியா' வினூல் பணிக்கப்பட்ட ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் கூச்சலே ஆகும், ஆனால் பிளேஷேயைப் பொறுத்தளவில், இவர் எதிரிகளை இல்லாதொழிக்கும் முறை வேறுவது. நவீன தொழில்நுட்ப சாதனைகளைப் பயன்படுத்தி கற்கால காட்டுமிராண்டித் தனத்தை பிரயோகிப்பதே இவர் முறை. புகோவ்ஸ்கிகளவு கூறுவதை பிளேஷே நிஜத்தில் செய்து வருகின்றார். இதுமட்டுமே இவர்கள் இருவருக்கு மிடையிலான வேறுபாடாகும்.

★

கரிய கனவுகளும் இனிமையற்ற நினைவுகளும்

இருபத்தைந்து ஆண்டு களுக்கு முன் இருக்கும் என நினைக்கின்றேன்.

உரும்பராயைச் சேர்ந்த இலக்கிய ரசனையுள்ள பல இளைஞர்கள் எங்களில் சிலரைத் தமது கிராமத்துக்கு அழைத்திருந்தனர்.

ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்ற பேரார்வம் கொண்ட அந்த இளைஞர்களின் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்யவென நாங்கள் நால்வர்—நான், எஸ். பொ. டாவியல், இளங்கீரன்—ஒருநாள் ஞாயிறு மாலை உரும்பராய்க்கு பஸ் ஏறிப் புறப்பட்டுச் சென்றோம்.

உரும்பராய்ச் சந்தியிலுள்ள ஒரு பொது மன்றத்தில்தான் கூட்டம் நடைபெறும் எனமுன்னரே எமக்குத் தெரிவித்திருந்த படியால் நாங்கள் நால்வரும் உரும்பராய்ச் சந்தியில் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி மன்றம் இருக்கும் பகுதியை நெருங்கினோம்.

சந்தியில் ஒரே பரபரப்பு; சனக்கூட்டம்.

எமக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

நம்மை வரவேற்கக் காத்து நின்ற மாணவர்கள், இளைஞர்கள் ஒருவித பதட்டத்துடன் நம்மை நெருங்கிச் செய்தி சொன்னார்கள்.

*இந்த இடத்திலே கூட்டம் வைக்கக் கூடாதாம்; கூட்டம்

வைச்சால் குழப்புவினமாம்; கண்ட சாதி நிண்டசாதியள் எல்லாம் இங்கை வந்து கூட்டங் கூட்டிப் பேச நாங்கள் விட மாட்டோம் என்கிறார்கள்' என்ற உள்ளடக்கம் அந்தச் செய்தியில் தொக்கி நின்றது.

சில பெரியவர்கள் எங்களைத் திரும்பிப் போகும்படியும் இனிமேல் ஒரு நாளைக்கு ஆறுதலாக இங்கு வந்து பேசலாம் எனவும் ஆலோசனை நல்கினர்.

கூடி நின்ற கூட்டத்தினர் ஆவேசமாகத் தமக்குள் கதைத் தபடி எங்களைச் சுட்டிக் காட்டிக் குரல் கொடுத்துப் பேசுவதையும் எம்மால் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

நாங்கள் இதற்கு அஞ்சவில்லை. நம்மை அழைத்த இளைஞர்கள் வெகு ஊக்கத்துடன் செயல்பட்டனர்.

சந்தியில் இருந்து பலாலி ரோட்டில் இருநூறு யார் தூரத்தில் வீதியோரமாக வீடுகட்டக் கல்லுக் குவித்திருந்தார்கள். அந்த இடத்துக்கு எம்மை ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர் அந்த இளைஞர்கள். இருவர் பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கை உயர்த்திப் பிடித்து முன்னே செல்ல, நாங்கள் கெம்பீர நடை நடந்து அந்த இடத்தை அண்மினோம்.

ரோட்டோரத்திலுள்ள வீடுகளில் உள்ள பெண்கள் கிருடுவேலி இடுக்குகளுக்குள்ளால்

எம்மை வேடிக்கை பார்ப்பதை யும் நாங்கள் பக்கப் பார்வையால் பார்த்துப் பார்த்து ஒரு வருக்கொருவர் சாடைகாட்டி மகிழ்ந்து போனோம்.

கல்லுக் கும்பி மேடையில் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது.

பக்கம் பக்கமாக இருவர் வெளிச்சத்தைத் தூக்கிப் பிடித்த வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

சம்பிரதாய வரவேற்புரைக்குப் பின்னர் ஒவ்வொருவராகப் பேச்சை ஆரம்பித்தோம். 'டொம்... டொம்...' எனக் கற்கள் வந்து விழுந்தன.

ஒரு கல் பெற்றோமக்ஸ் விளக்குச் சிம்னியில் பட்டு கண்ணாடி தெறித்து, 'யுஷ்' என்ற சத்தத்துடன் வெளிச்சம் மண்டையைப் போட்டுவிட்டது.

எமக்கு உள்ளூர நடுக்கம்;

இருந்தாலும் வீம்பு விடவில்லை.

நாங்கள் எந்த விதமான வம்பு தும்புகளுக்கும் வரவில்லை. அதுவும் நாங்களாக வரவில்லை. அந்தக் கிராமத்தப் படித்த, இலக்கிய ஆர்வமுள்ள இளைஞர்கள் அழைப்பை ஏற்று இலக்கியச் சொற்பொழிவுக்காக வே வந்திருக்கிறோமே தவிர, எந்த வித வில்லங்கங்களையும் ஏற்படுத்த நாம் வரவில்லை என்ற ஆத்ம தைரியம் எம்மை உற்சாகமாகப் பேச வைத்தது.

பொழிந்து தள்ளினோம்,

கல்லெறிந்தவர்கள் கூட, எறிவதை மறந்துவிட்டு எமது ஆக்ரோசமான பேச்சின் சுவையில் ஈடுபட்டு விட்டார்களோ என எண்ணத் தக்கவாறு கல்லெறி குறைந்து, மறைந்து விட்டது.

சொற்பொழிவுகள் விறுவிறுப்புடன் களைகட்டி மிளிர்ந்தன.

கூட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி விட்டோம் என்ற பெருமதி உணர்வு அந்த ஊர் வாலிபர்களுக்கு. எமக்கும் உள்ளத்திலே அளவு கடந்த உற்சாகம்.

தங்களுடன் ஒத்துழைத்து, கோழைத்தனம் காட்டாமல் நின்று பிடித்ததற்காக ஒவ்வொருவராக எமக்கு நன்றி கூறினர்.

யாழ்ப்பாணம் திரும்ப மீண்டும் பஸ்ஸை சந்திக்கு வந்த கொண்டிருந்த எமக்கு ஓர் அதிர்ச்சித்தகவல் காத்திருந்தது.

சந்தியில் வைத்து எமக்கு அடி கொடுத்து அனுப்ப ஒரு கூட்டம் கும்பல் தயாராக அலவாங்கு, பொல்லு, வாள் வைத்திருப்பதாக அந்தத் தகவல் கூறியது.

இதைக் கேள்வியுற்ற அந்த ஊர்ப் பிரமுகர் நடேசலிங்கம் காரொன்றுடன் எங்களருகே வந்து காரை நிறுத்தினார். காரில் எங்களை ஏறச்சொன்னார்.

கார் வெகு வேகமாகச் சந்தியை அணுகியது. கூடிநின்ற கும்பல் காரைக்கு வழி விட விலகியது.

விலகி வழி விட்ட கூட்டக் கும்பலின் மத்தியில் கார் 'சடக்' கெனப் பிரேக் போட்டு நிற்பாட்டப் பட்டது.

நடேசலிங்கம் காரை விட்டு இறங்கினார்.

'ம்..... எல்லாரும் இறங்குங்கோ' எனச் சொல்லிக் கொண்டே காரைக் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டார்.

'இதிலே நிக்கிற பொடியளுக்கு அடிக்கப் போறதாகக்

கேள்விப்பட்டன். சரி... இப்ப அடியுங்கோ பாப்பம்... உம்...

ஒரு வருமே வாய் பேசவில்லை.

கும்பல் சிறிது பின்னால் நகர்ந்தது.

‘இந்தப் பொடியன் சண்டித் தனத்துக்காக எங்கட ஊருக்கு வரவில்லை. எங்கட பையன்கள் கேட்டதுக்காக இலக்கியக் கூட்டத்துக்கு வந்தவர்கள் இவர்கள். இவர்களை அடிக்க வேண்டுமென்று நினைக்க உங்களுக்கு வெக்கமாயில்லையா? சரி ஏன் கணக்கக் கதைப்பான்? இப்ப இவையளுக்கு அடிக்கப் போற ஊண்டவை அடிக்கலாம்.....’

மீண்டும் மௌனம்; சலசலப் பற்ற அமைதி.

‘அப்ப சரி. நீங்கள் காரிலை ஏறுங்கோ. இந்தாப்பா கந்தையா: இவையனைப் பத்திரமாகப் பட்டணத்திலே விட்டுட்டு வர். கவனம்.....’ சரி தம்பி தம்பி மாரே; நான் நீக்கப் போறன். இதையெல்லாம் மனசிலை வைச்சிருக்காதையுங்கோ... சில சண்டியரால்தான் ஊரே கெட்டுப் போகுது. சரியு அப்ப நீங்களெல்லாம் காரிலை ஏறுங்கோ.....

இளைஞர்கள் சிலரும் எம்முடன் காரில் ஏறிவந்தனர்.

கார் புறப்பட்டது.

கும்பல் விலகிப் பாதையை விட்டு நகர்ந்தது.

நாங்கள் இதனால் மனவீரத்தியூற்று, எரிச்சல்பட்டுள்ளோமோ என்ற ஐயப்பாடு காரணமாக எங்களுக்கு ஆறுதல் வாரீர்த்தைகள் கூறி வந்தனர் அவர்கள்.

எங்களுக்கோ இதெல்லாம் பழக்கப்பட்டுப்போன பழைய சங்கதி. எனவே மிக உற்சாக

மல்லிகை

77 நவம்பர் இதழ் விசேஷ சிறப்பிதழ்

‘ஆகாவென்றெழுந்தது பாரீயுகப் புரட்சி.....’ எனக் கவிக்கோமான் பாரதி இனங் கண்டு பாடிய சோவியத் புரட்சி ரூபகார்த்தமாக அறுபதாவது ஆண்டின் நினைவுச் சிறப்பிதழாக அடுத்த இதழ் வெளிவர இருக்கின்றது.

சகல முற்போக்கெண்ணம் படைத்த இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் தரமான இலக்கிய ரவிகர்களுக்கும் இந்த இனிய செய்தியைச் சொல்லி வைக்கின்றோம்;

— ஆசிரியர்

மாக அந்த இளைஞர்களுடன் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டு, அவர்களை நாங்கள் உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு வந்தோம்.

நாங்கள் வெறும் பேரூழிக்கும் எழுத்தாளர்கள் மாதிரிமல்ல. சமுதாயச் சீர்கேட்டின் அடி அத்திவாரத்தையே தகர்த்தெறிய முனைந்து செயற்படும் இயக்க சக்திகள் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட அந்த இளைஞர்கள் தொடர்ந்தும் எம்முடன் நீண்ட காலமாகத் தொடர்பு கொண்டு இயங்கி வந்தனர்.

நமது நாக்கின் ஆற்றலுக்குப் பயந்த சம்பவத்தின் தாக்கத்தினால் அந்தக் கிராமத்தில் பல இனிய நண்பர்களைப் பிறகாலத்தில் நான் பெற்றுக் கொண்டேன்.

சோவியத் சிறுவர் இலக்கியம்

செர்ஜி அப்ரமோவ்

நானாய பிரஜைகளான சிறார்கள் குறித்து சோவியத் யூனியன் பெரும் அக்கறை காட்டுகிறது. பெற்றோருக்குள்ள கடப்பாடுகள் குறித்து புதிய அரசியல் யாப்பு நகலின் ஷரத்து வருமாறு தெரிவிக்கிறது: "தமது குழந்தைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும், சமுதாயரீதியில் பயன்மிகு உழைப்புக்காக அவர்களைத் தயார் படுத்துவதிலும், சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் மதிப்புமிக்க உறுப்பினர்களாக அவர்களை உயர்த்துவதிலும் சோவியத் பிரஜைகள் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதில் கடமைப்பட்டுள்ளனர்"

மாஸ்கோவில் மட்டும் பள்ளிக்கு முந்திய குழந்தைகள் நிலையங்களுக்காக ஆண்டுதோறும் 6,000,000 ரூபிகள் செலவு செய்யப்படுகின்றன. சோவியத் சிறார்களின் உடல் ஆரோக்கியத்தில் மட்டுமல்ல மன ஆரோக்கியத்திலும் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டுகிறது. குழந்தை இலக்கியம், இனையோர் இலக்கியத்தின் பாத்திரம் குறித்து இங்கு அதிக மதிப்பீடு செய்வது சாத்தியமல்ல.

மார்க்ஸிம் காரக்கியின் முன் முயற்சியினால்தான் சோவியத் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறார்களுக்கும் இனையோருக்குமான இலக்கியம் சுதந்திரமாக வளரத்தொடங்கியது. அதன் ஸ்தாபகராகவும் நல்லாசிரியனுமாக காரக்கி விளங்கினார்.

13ம் நூற்றாண்டின் ரஷ்ய இலக்கிய விமர்சனத்தின் தலைமகனான விளஸியோன் பெலின்ஸ்கி, ஒருவர் பிறப்பதாயின் குழந்தை எழுத்தாளனாகப் பிறக்கவேண்டும் என்று எழுதினார். இத்தகைய "பிறவி" எழுத்தாளராக சாமுவல்மர்ஷாக், கொர்னீ சுகோவ்ஸ்கி ஆர்கடி கய்தர் ஆகியோர் திகழ்ந்தனர். ஆர்கடி கய்தர் தமது சாஸ்வதமிக்க "திருமும் அவனது குழுவும்" என்ற நூலின் மூலம் பிரபல்யம் பெற்றவர்.

ஹிட்லர் ஜெர்மனியுடனான யுத்தத்துக்கு முன்னர், 37வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இந்நூல் இன்றுகூட பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகிறது. சமீபத்தில் கூட சோவியத் டெலிவிஷன் ரசிகர்கள் இந்நூலின் புதிய டெலிவிஷன் காட்சியைக் கண்டு களித்துள்ளனர். இந்நூல் இப்படி நிலைத்திருப்பதன் ரகசியம் தான் என்ன? திறமையுடனும் புத்தி சாதுர்யத்துடனும் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் அன்பையும் தன்னலமற்ற தன்மையையும், மதிப்பையும் போதிக்கிறது.

இளம் மக்கள் மத்தியில் இந்நூல் இன்னமும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகிறது. யுத்தகாலத்தில் "திருமும் அவனது குழுவும்" மேற்கொண்ட அற்புதப்பணிகள் லட்சோப லட்சம் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் கவர்ந்துள்ளது. நாட்டின் மூலை முடுக்கெங்கிலும் ஆயிரக்கணக்கான திரும் குழுக்கள் தோன்றி போர்

முனையில் சண்டைசெய்பவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவி புரிய முன்வந்தன:

ஆர்கடி கய்தர், தமது குழந்தை வாசகர்களுக்குப் போதித்த வீரத்துடனும் மதிப்புடனும் தாம் வாழ்ந்து காட்டினார்; யுத்தத்தின் போது ஒரு ராணுவ யூனிட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர் தம்முயிரை அர்ப்பணித்தார்:

கய்தரின் கதைகள், நிக்கொலாவ் ஜஸ்ட்ரோவ்ஸ்கியின் "வீரம் விளைந்தது" அலெக்ஸாண்டர் பெடவின் "இளங்காவலன்" வெவியமின் காவெரின் "இரு காப்படிகள்" இன்ன பிறபடைப்புக்கள் சோவியத் இலக்கியத்தில் பொன்னெழுத்துக்களைப் பதித்துள்ளன.

கடந்த தசாப்தங்களில் உருவான சிறுவர் இலக்கியங்களில் தார்மிக கருத்துத் தேடலுக்கான கருப்பொருள்கள் முக்கிய இடத்தைக் கொண்டுள்ளன. இன்றைய சிக்கல் மிக்க பிரச்சினைகளை ஒரு இலைய வாசகனுக்கு எவ்வாறு தெரியப்படுத்துவது என்பதை ஆற்றல் மிக்க, இனைய தலைமுறைக்கான எழுத்தாளர்கள் அறிவார்கள். இப்படி தெரியப்படுத்தும்போது வாசகன் தனது சரியான நிலையை எடுத்துக்கொள்ளவும் வாழ்க்கையின் முக்கிய பிரச்சினைகள் குறித்து தனது கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கும் எழுத்தாளன் உதவி செய்கிறான்:

இளம் மக்கள் தம்மைத்தாமே புரிந்து கொள்ளவும், சமுதாயத்தில் தமது பாதிர்ந்ததைத் தேடிக்கொள்ளவும் உதவும் திறமைமிக்க எழுத்தாளர்களின் அனதொவி அலெக்ஸிஸ் ('எனது சகோதரன் கிளாரினட் வாசிக்கிறான்', கடைசிக் குழந்தை, 'முட்டாள் யெவ்தோகியா') நிக்கொலாய் துபோவ் ('ஒடுபாதை' 'கடலோரம் ஒரு சிறுவன்') மாரியாப்ரிலெஷாயேவா ('லெனின் வாழ்க்கை' பச்சைக்கிளை', 'அமைதி மிக்க மூன்று வாரங்கள்'); நிக்கொலாய் பநாலொவ் ('பள்ளியிலும் வீட்டிலும் வித்தா மலீவ்'); செர்ஜி ரூஸ்தின் ('கடல் எதுபோலிருக்கும்?', 'கோடைமிக மோசமான கோடை') ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்:

வளரும் தலைமுறையின் மனோவளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் நச்சு இலக்கியங்களை முற்போக்கு சிந்தனையுள்ள கலைஞர்களும் சேர்ந்து கண்டிக்கிறார்கள், அவற்றை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக நமது சமுதாய அமைப்பினால் இத்தகைய ஆபத்தினின்றும் சோவியத் சிறுவர் இலக்கியம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொருதனி நபரது ஆனந்தம், இசைவான வளர்ச்சி என்பவற்றைத்தான் சோவியத் சிறுவர் இலக்கியம் வலியுறுத்துகிறது.

இக்கட்டுரையின் முடிவில் பியர்ரே காமரா கூறியதை மீண்டும் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். 'கர்க்கி, மாயாகோவ்ஸ்கி காலம் முதல் சோவியத் சிறுவர்' இலக்கியத்தில் அளப்பரியன செய்யப்பட்டுள்ளன. இது இயற்கைதான். ஏனெனில் இளம் மக்களுக்கான எதிர்காலக் கதவைத்திறந்து விட்டுள்ள, கடந்த கால கலைஞர்களது பொக்கிஷங்களை இளம் மக்களுக்களித்துள்ள சோவியத் சமுதாயத்தின் சாராம்சத்துடன் அது ஒன்றுபடுகிறது.

தரமான் — நகைச்சுவையான — புதுமையான கேள்விகள் விரும்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கேள்விகளுக்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு நெஞ்சு முண்டு என்பதை நாம் மறக்கவில்லை. அஞ்சலட்டையில் உங்களது கேள்விகள் அமைந்தால் நல்லது. இத் தொடர்பு நம்மை இன்னும் நெருக்கப்படுத்தும்.

— ஆசிரியர்

டொயிலிக் ஜீவா

★ திரு. க. கைலாசபதி இப் பொழுது வெளிநாடு போய் ருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் எங்கே என்பது மர்மமாகவுள்ளது. அவர் தற்போது எங்கே போயுள்ளார்?

செங்கலடி. ம. தனேந்திரன்

அவர் தற்சமயம் அமெரிக்காவிற்கு குடும்பத்துடன் போயிருக்கிறார். அங்குள்ள ஒரு சர்வகலாசாலைக்கு 'ஸ்கொலர்ஷிப்' பில் போயிருப்பதாகக் கேள்வி.

★ கல்கி சஞ்சிகை பற்றிப் பல விதமான செய்திகள் அடிபடுகின்றனவே. அப் பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகவும் வதந்தி. இது பற்றி என்ன தகவலைச் சொல்லப் போகின்றீர்கள்?

கன்னகம். கே. பரமநாதன்

கல்கி பிரகரகர்த்தா சதாசிவம் தொழிலாளர் தகராறு காரணமாகவும் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வந்த நஷ்டம் காரணமாகவும் கல்கி.

மாசுவும் கல்கி. சுயராஜ்யா ஆகிய இரு பத்திரிகைகளையும் நிறுத்திவிட்டதாகத் தெரிகிறது. அச்சகம் மற்றச் சாதனங்களை யெல்லாம் மகரிஷி மகேஷ்யோகிக்கு 18 லட்ச ரூபாய்க்கு வற்றுவிட்டதாகக் கேள்வி. கல்கி பத்திரிகைத் தலைப்பு மட்டுமே ஆசிரியரும் மகனுமான ராஜேந்திரனுக்குச் சேர்ந்துள்ளது.

★ இலக்கிய ரசனையில் சமூக முஸ்லிம்களின் பங்கினைக் கூறுவீர்களா?

கொழும்பு - 5. செல்வி புஷ்பா

இன்றைய இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த இலக்கிய ரசனையாளர்களில் முஸ்லிம் நண்பர்கள் பிரமிக்கத்தக்க ஆர்வம் காட்டி வருவதை நான் உணருகின்றேன். அனேகமாக எனக்குத் தெரிந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அத்தனை பேர்களும் இலக்கிய ஆர்வ உந்தவினால் கவரப்பட்டு வாசிப்புப் பசி கொண்ட

வர்களாகப் புத்தகங்களுக்கு அலைவதையும், தாங்கள் படித்து ரசித்த நூல்களை பற்றி நண்பர்களுக்குச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வதையும் நான் கண்டு ரசித்திருக்கின்றேன். அதே சமயம் ஒன்றைக் கூறி வைப்பதும் எனது கடமை. இவர்களில் சிலர் வெறும் சந்தர்ப்பவாதிகள். எனவே இலக்கியத்தை உண்மையாகவே மனதார நேசிக்கும் நண்பர்கள் இப்படியானவர்களை இனங் கண்டு பிடிக்குவது அவர்களுக்கும் நல்லது; இலக்கியத்துக்கும் நல்லது.

★ சாயிப்பா புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளாரே; இவர் முற்போக்கெழுத்தாளரா, பிற்போக்கெழுத்தாளரா? எந்த வரிசையில் இவரை வைக்கலாம்?

நாவலப்பிட்டி: இ. பி. குமார்
எழுதப்படும் புத்தகங்களில் முற்போக்கு பிற்போக்குப் பார்ப்பதல்ல முக்கியம். அதன் உள்ளடக்கம் யாருக்காகக் குரல் கொடுக்கின்றது என்பதையும், அப்படிக் குரல் கொடுக்கப்படுகின்றவர்களின் உண்மையான பிரச்சினைகளை அது பிரதிபலிக்கின்றதா — அதற்கு விடிவு காட்டுகின்றதா — என்பதையும் வைத்தே நாம் வரையறுக்க முடியும். சாயிப்பா மதவாதி. அவரது நூல்களும் ஆன்மீக சம்பந்தப்பட்டவையாகவே யிளிரும். மதம் கூட இன்றைய நிலையில் ஒரு வர்க்கத்தின்பாதுகாவலன்தானே.

★ இதுவரையும் முற்போக்குப் பேசி வந்த சிலர் இன்று ஆட்சி மாறியதின் பின்னர் செத்த மாட்டில் உண்ணி கழன்றது போல, ஒதுங்குகின்றனரே, இது பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

உடுவில்லு

து. ராமேஸ்வரன்

இப்படியான வசதி தேடும் ஓட்டுண்ணிகளும் வாய்ப்புத் தேடும் கட்டு விரியன்களும் ஒழிந்து போவதைப் பற்றி உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். முற்போக்கு இயக்கத்தின் சட்டை உரிப்புக் காலம் இது. கனியெடுப்பு இப்படியில்லாபாக நடப்பதும் ஒருவகையில் நல்லதுதான். போய்க் கூட்டுச் சேரும் இடத்திலாவது வசதி பண்ணித் தருபவர்களுக்கு விசுவாசமாக நடந்தால் சரி. முற்போக்கு என்பது மாபெரும் தியாகத்தினால் கட்டியெழுப்பப்படும் தத்துவம். இப்படியான ஓட்டுண்ணிகளின் தங்குமடமல்ல அது.

★ 13-வது ஆண்டு மலர் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் வெளிவந்ததினால் பல சிரமங்களைப் பட்டிருப்பீர்களே? இதை எப்படிச் சமாளித்தீர்கள்?

காரைநகர்

ம. தவராஜா

சொல்லில் வடிக்க முடியாத சிரமம். வெளியூர் ஏஜண்டுகள் தொடர்பற்றுப் போய்விட்டது. யாழ்ப்பாணத்தை விட ஏராளமாக விற்கப்படும் இடம் கொழும்பு. கொழும்பே அல்லலோல கல்லோலப்பட்டிருக்கிறது. நேரில் கொழும்பு சென்று விதி விதியாக மல்லிகை சஞ்சிகைகளைத் தேடித் திரிந்து சஞ்சிகையைச் சேர்ப்பித்தேன். மலர் அருபவத்தில் இந்த ஆண்டு மலைக்கவைத்த பல அனுபவங்களை எனக்குக் கற்றுத் தந்துள்ளது.

★ சமீபத்தில் நீங்கள் படித்துச் சுவைத்த தரமான நாவல் என்ன?

பரந்தன்

பூமணி ராசையா

'நினைவுகள் அழிவதில்லை' என்ற மலையாள நாவல்.

சென்னை பாட்டாளிகள் வெளியீடான இந்த நாவல் ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை அடி ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். கையூர் விவசாயிகள் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு உயிர் நீத்த மூன்று தியாகிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு புனைப்பட்ட இந்த நாவல் அவசியம் படிக்கப்பட்ட தக்கதொன்றாகும்.

★ நீங்கள் சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டுக்குப் போகும் உத்தேசம் உண்டா? போகும் பட்சத்தில் அந்தப் பிரயாணத்தைப் பற்றி மல்லிகை வாசகர்களுக்குக் கட்டுரை மூலம் அறியத் தருவீர்களா?

மன்னார்: கே. ரஞ்சன்

பல நண்பர்கள் என்னை அழைத்துள்ளனர். நான் கடைசியாகத் தமிழ் நாடு சென்று 8 வருடங்களாகி விட்டன. ஆகவே இம்முறை கூடிய சீக்கிரம் தமிழ் நாடு செல்லலாம் என எண்ணியுள்ளேன். போய்வரும் பட்சத்தில் அங்கு சந்தித்த இலக்கிய நண்பர்கள், கலந்துரையாடல்கள், கூட்டங்கள் சம்பந்தமான சகல தகவல்களையும் உங்களைப் போன்ற ரஸிகர்களுக்கு நிச்சயமாக அறியத் தருவேன்.

★ ஓர் அழகிய கன்னிக்கும் தரமான நாவலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்ன?

ஆர். பிரேம்குமார்
நாவலப்பிட்டி:

அழகுக் கன்னியை அவளது காதலன் நினைத்து நினைத்துக் களி கொள்ளுவான். அவளது செயல் ஒவ்வொன்றுக்கும் புதுப் புது அர்த்தம் கற்பித்து மகிழ்வான். தரமான நாவலையும் நல்ல ரஸிகள் கவைத்துச் கவைத்து ரசிப்பதுடன், அதை

திரும்பத் திரும்பப் படித்து புதுப் புது அர்த்தங்களைக் கற்பித்துக் களி கூருவான்.

★ கலைமகளின் அட்டைப் படத்தை இன்று 'ஜெயராஜ்' வரைகிறாரே, இது பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

கண்டி: எம். தேவன்

மகா உபாத்தியாய உ. வே. சரமிநாதய்யாவின் நேரடி சிஷ்யனுக்கே இந்த வியாபார உலகில் வளைந்து கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டதை எண்ணி எனக்குள் நானே சிரித்துக் கொள்வதுண்டு.

★ 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற புகழ்பெற்ற பாடலை உலகுக்களித்த தமிழ்ப் புலவன் பெயரென்ன?

நெடுந்திவு. த. வேறாண்டி

கணியன் பூங்குன்றூர் என்பது அந்த மாபெரும் புலவரின் திருநாமமாகும்.

★ அன்றில் பறவை ஆண் இறந்தால் தானும் மடிந்து போய் விடும் எனக் கூறுவார்கள். அதற்கு எதிரான விசித்திரமான பழக்கமுள்ள பறவைகள் உண்டா?

ஊரெழு. எஸ். ரவிந்திரன்

ஐவாவிலுள்ள 'ஸ்கிமிட்டார் பேப்ளர்' என்னும் ஒரு வகைப் பறவைகள், இரண்டு ஆண் பறவைகள் ஒரு பெண் பறவையுடன் வாழ்ந்து இனப் பெருக்கம் செய்கின்றன.

★ வரதர் கேட்கும் குறுநாவலுக்கு இளம் எழுத்தாளரும் எழுதலாமா?

உரும்பராய். ஆர். சந்திரன்

ஆம். தாராளமாக எழுதலாம், தரமானதாக.

இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்வோர் அனைவரும் நமது கருத்துக்களைப் பரிசுக் கமாக எழுதலாம். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கருத்துப் போராட்டமே இன்றியமையாத பசனே. இது நமது கருத்து-தொடர்ந்து இக் கருத்துப் போரைச் செழுமைப்படுத்த விரும்புவோர் தொடரலாம்.

— ஆசிரியர்

விமர்சனக் கலாநிதிகளும் நவீன பண்டிதர்களே

ரத்நசபாபதி அய்யர்

விவாத அரங்கக் கட்டுரைகளை நான் தொடர்ச்சியாகப் படித்து வருகிறேன்:

விவாதம் எங்கோ ஆரம்பித்து எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருப்பது மாதிரி எனக்குப் படுகின்றது.

ஒரு பிரச்சினைக்குரிய சங்க திதான் இது.

ஆனால் கருத்துச் சொல்ல முனைபவர்கள் இந்த விவாதத்தைச் செழுமைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாகத் தத்தமது மனவிகாரங்களுக்கு ஏற்பவும் நெஞ்சில் கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சிகாரணமாகவும் திசை திரும்பி விட்டுள்ளனரோ என நியாயமாகவே சந்தேகப்படுகின்றேன், நான்.

தாழ்வுச் சிக்கலின் வெளிப்பாடு இக் கருத்துக்கள் என்றும் பட்டதாரி அல்லாததால் ஏற்பட்ட வெறும் புணர்ச்சியே இக் கருத்துகளுக்குப் பின்னால் ஆட்சி செலுத்துகின்றதெனவும் குற்றச் சாட்டுச் சொல்லப்பட்டு விட்டது.

பிரச்சினையை நாம் இப்படி அணுகிப் பார்க்கக் கூடாது என்பது எனது வீரப்பமாலும்:

வளாகங்களின் ஆதிக்கம் படைப்பு இலக்கியத் துறைக்கு ஊறு விளைவித்துள்ளதா என்பதையும் கலாநிதிகளின் விமர்சன போராதிக்கம் நமது சிறுவழியாளர்களை எந்தளவு தூரம் பாதித்துள்ளது என்பதையும் நாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து முடிவு செய்தாலே போதுமானது.

விவாத ஆரம்பத்தின் அடிச் சரடே இதுவாகத்தான் இருந்தது. பின்னால் போகப் போகப் பாசை தவறிப்போய் எங்கெங்கெல்லாமே சென்று விட்டது.

உதாரணமாக பிரேம்ஜி அவர்கள் 13-வது ஆண்டு மலரில் இது சம்பந்தமாகச் சில உண்மைகளை ஒப்புக் கொண்டுள்ளது வரவேற்கத் தக்கதாகும்:

‘குறுகிய கோஷ்ட மனப்பாங்கு, வக்கரித்த பாரிவை, மாற்று அணியினரின் திறமைகளையும் நியாயங்களையும் கண்முடித்தனமாக நிராகரிப்பது, தனி நபர் வழிபாடுகளுக்கு முதுகு சொறிவது போன்ற இலக்கியத்தையும் இலக்கியப் பெறுமதிகளையும் சிறுமைப்படுத்திக் கொச்சைப் படுத்தும் இழவுகளை வெஞ்சிறறத்துடன்

வெறுத்து ஒதுக்குகிறது" என எட்டாவது அம்சத்திலும்.

பத்தாவதில், 'ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் குரோதத்தை, அகந்தையை, காழ்ப்புணர்ச்சியை விட்டொழித்ததாகவும், அன்பு, பரிவு, வர்க்க பாசம், மனித நேயம் எனும் மகத்தான உணர்வுகளை மட்டுமே அடிச் சரடாகக் கொண்டதாகவும் இருந்ததல் அவசியம்' என அவர் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

உண்மையாக நாம் நமது நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்வதாக இருந்தால் நமது வளாக நிபுணர்களும் கலாநிதி விமர்சகர்களும் இந்த இலக்கணங்களுக்கமையத் தான் சென்ற காலங்களில் செயல்பட்டார்களா என்றால் அப்படியல்ல என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த ஆரோக்கியமான சிந்தனை ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என நான் நினைக்கின்றேன்.

அப்படி ஏற்பட்டிருந்தால் இலக்கியப் பிரச்சினைகளின் தலைவியை நிர்ணயிப்பவர்கள் இந்த நாட்டில் வளாகங்களைச் சேர்ந்த கலாநிதிகளாக இருந்திருக்க முடிந்திராது என்பதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது எனது கடமையாகும்.

சென்ற காலங்களில் இலக்கியச் சநாதனிகள், பண்டித்திருக் கூட்டத்தினர் தமக்குத் தாமே தமிழ் இலக்கியப் பாதுகாவலர்களாக முடிசூட்டிக் கொண்டு நவீன இலக்கிய முன்னோடிகளைக் கொச்சைப் படுத்தியது போல, இன்று வளாகப் பின்னணிகளைக் கொண்ட நவீன இலக்கியக் கலாநிதிகள் திட்டமிட்டு இடை செருகல் வேலைகளைச் செய்து வருவதை நாம் அலட்சியம் செய்து வருவோமானால் இன்னும் பத்தாண்டு களுக்குப் பின்னர் மேலும் பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுவோம் என்பது திண்ணம்.

வரதர் வெளியீடு

பெருமையுடன் அளிக்கும்

“நீலவண்ணன்” எழுதிய

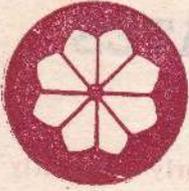
24 மணி நேரம்

1977 ஆகஸ்ட் இனக்கலவரத்தின் முதல் நாள் - 24 மணி நேரம் - யாழ்நகரில் என்ன நடந்தது? அதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்ற அக்கிரமங்கள் ..... தகுந்த அத்தாட்சிகளுடன் விவரிக்கின்றார்
நீலவண்ணன்

196 பக்கங்கள் -- 8 பக்கங்கள் ஆட்பேப்பரில் போட்டோக்கள்
விலை ரூபா 5 - 50 (தபாற் செலவு ச. 60)

ஆனந்தா புத்தகசாலை

226, காங்கேசன்துறை வீதி. யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாண நகரிலே
சிறந்த கலைஞர்களுடன்
சிறந்த முறையில் இயங்கும்
புகைப்பட ஸ்தாபனம்.

தொலைபேசி : 252

யார்த் ஸ்டூடியோ

88/182, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

卐 சுத்தமாக
சுவையாக
சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்ட
சிற்புண்டி வகைகள்
மதிய போசனங்களுக்கும்

கிருஷ்ண
தயாரிப்புக்களான
அப்பளம்,
ஊறுகாய்
ஆகியவைகளுக்கும்

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள் ✱

ஸ்ரீ தாமோதர விலாஸ்

239, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7065

SUBSCRIPTION RATES

FOR 1978 and 1979

		Yearly	2 Yearly
		Rs. Cts.	Rs. Cts.
SOVIET UNION	(Monthly)	12-00	20-00
SOVIET LITERATURE	,,	12-00	20-00
SOVIET WOMAN	,,	10-00	16-00
CULTURE AND LIFE	,,	10-00	16-00
INTERNATIONAL AFFAIRS	,,	16-00	26-00
SOCIALISM: THEORY AND PRACTICE	,,	12-00	20-00
SPUTNIK	,,	50-00	80-00
FOREIGN TRADE	,,	60-00	96-00
SOVIET MILITARY REVIEW	,,	16-00	26-00
SOVIET FILM	,,	16-00	26-00
SPORTS IN THE U. S. S. R.	,,	8-00	12-00
NEW TIMES	(Weekly)	16-00	26-00
MOSCOW NEWS	,,	16-00	26-00
ASIA AND AFRICA TODAY	(Bi-Monthly)	15-00	24-00
FAR EASTERN AFFAIRS	(Quarterly)	15-00	24-00
SOCIAL SCIENCES	,,	34-00	55-00

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE,

124, Kumaran Ratnam Road,

COLOMBO - 2.

Telephone: 36111